

படிசூன்

இருமாத இலக்கிய இதழ் ஜனவரி - பெப்ரவரி 2014 இதழ்: 33

பேராசிரியர் கைலாசபதி

சிறுகதை

அன்பளிப்பு

நேர்காணல்

கெவின் பெக்கர்

கட்டுரைகள்

காற்றை அழைத்துச் சென்றவர்கள்

காலமறி கருமங்களும்

பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள்

இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய
விசை விளக்கு

தூஸிம் அகமது

Sri Lanka
Development
Journalist
Forum

www.idjf.org

SDJF

communication 4D

429, 2/1, Nawala Rd, Rajagiriya, Sri Lanka
Mobile: +94 77 6653694
Office: +94 112 87 70 07
E mail: asjain@idjf.org

Since 2003

நல்லன காணவும்
நல்லவற்றுடன்
இணையவும்
முயல்பவர்களின்
எண்ணிக்கை
சிறியதாக இருப்பினும்
அது
முயற்சியின்மையினும் பார்க்க
மேலானது

ஆளுமை

பேராசிரியர் கைலாசபதி

பாரை சிவாகரன்

தாளிம் அகமது

எல்.வளீம் அக்ரம்

கட்டுரைகள்

காற்றை அழைத்துச் சென்றவர்கள்

கீபினு அப்துலா

வத்திக்கூச்சி (கிரைப்படம்)

பதிவு

காலமும் கருமங்களும்

அப்துல் ஹமீட் தாளிம்

புறந்தமிழ் இலக்கியங்கள்

கே.எஸ்.சிவகுமாரன்

பன்மைத்துவப் பயணம்

நேகம பஸான்

சிறுகதை

அன்பளிப்பு

உ. நிசார்

மொழிபெயர்ப்பு

நேர்காணல்

கெவின் பெக்கர் : தமிழில் எம்.சீ.நஜிமுதீன்

கவிதைகள்

பாபிலா அலி

ஏ. பாரிஸ்

கிரிஷாந்

ஜே.பி

பாஹிரா

எம்.பி.எம்.நெளபர்

ஸுஹைலா (மொழிபெயர்ப்பு)

இதழ் : 33

படிகள்

திருவாத இலக்கிய இதழ்

ஜனவரி - பெப்ரவரி 2014

ISSN 1800 - 4598

Volume: 10 No: 01

கவளியீடு

அநூராதபுரம்

நண்பர்கள் இலக்கிய நூல்

தனிப்பிரதி : 60.00

தபால் மூலம் : 70.00

வெளிநாடு : 2\$

வருட சந்தா : 400.00

இரண்டு வருடம் : 750.00

ஆயுள் சந்தா : 5000.00

வங்கிக் கணக்கில் வைப்பிலிருவோர்
எல். வளீம் அக்ரம். மக்கள் வங்கி

0512 002 1001 8538 என்ற

இலக்கத்திற்கும்: காசோலை,

காசுக்கட்டளை அனுப்புபோவோர்

எல்.வளீம் அக்ரம் எனப் பெயரிட்டு

பின்வரும் முகவரிக்கும் அனுப்பவும்.

சகல தொடர்புகளுக்கும்

PADIHAL PUBLICATION

52, THURUKARAGAMA,

KAHATAGASDIGILIYA# 50320

+94 783 244 255,

+94 718 42 34 59

padihal@yahoo.com

www.padikal.blogspot.com

படிகள்: தனிச்சுற்று மனத்தீரம்

- அக்கடிகள் அக்கடிகளோடு -

உங்களுடைய பார்வைக்கு

உங்களுடைய கருத்து

ஆசிரியர் :

எஸ்.வனம் அகர்

உதவி ஆசிரியர் :

எம்.சீ. நஜிமுதீன்

- படிக்க சஞ்சிகையின் பத்தாவது ஆண்டுச் சிறப்பிதழ் தவிர்க்க முடியாத சில காரணங்களால் காலம் பிந்திப் போடப்பட்டுள்ளது என்பதை தெரிவிக்கிறோம். இருப்பினும் இந்த ஆண்டுக்குள் அச்சிடுப்பிதழ் வெளிவரும் என்பதனை மகிழ்வுடன் குறிப்பிடுகிறோம். ஆண்டு மலரை முன்னிட்டு அனுப்பிய ஆக்கங்கள், ஆண்டு மலரில் வெளிவர ஆவன செய்யப்படும் என்பதனையும் அறியத் தருகிறோம்.
- ஆண்டு மலர் வெளியீட்டுடன் தொடர்புடைய ஓர் இலக்கிய அமர்வொன்றை அந்நாடாண்டு மண்ணில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்ற கருத்துக்கள் வந்தவண்ணமுள்ளன. இருப்பினும் அதற்கான முழுமையான நகர்வை மேற்கொள்வதில் உள்ள பாரிய பொருளாதாரச் செலவை ஈடுகட்டுவதில் உள்ள பிரச்சினைகள் பற்றி நாம் காத்திரமான செயற்பாடுகளை முன்னெடுக்க கடமைப்படுகிறோம். எனவே ஆர்வமுள்ளவர்களின் பங்களிப்பை வழங்குமாறு வேண்டுகிறோம்.
- பத்தாவது ஆண்டு மலருக்குப் பொருத்தமான ஆக்கங்களை தொடர்ச்சியாக அனுப்பிவைக்கும்படி வேண்டிக் கொள்கிறோம். ஆக்கங்கள் ஆய்வு ரீதியான பரிசோதனை சார்ந்ததாக இருக்குமாயின் அது வரவேற்கத்தக்கதாகும். ஆய்வு ரீதியான மற்றும் புதிய புனைவுகளுக்கு படிக்க களம் அமைக்க காத்திருக்கின்றது என்பதனை இங்கு விதந்து குறிப்பிடுகிறோம். ஆக்கங்களை மின்னஞ்சல் மூலம் அனுப்பிவைப்பது வரவேற்கத்தக்கது. குறிப்பாக இதழின் காலதாமதம் மற்றும் ஒழுங்கமைப்புச் செலவு என்பனவற்றை அதன் மூலம் தவிர்க்க இயலும்.
- இந்த இதழில் இருந்து படிக்க முகவரி மாற்றமடைகின்றது. இந்த மாற்றத்தை இலக்கிய ஆர்வலர்கள், நண்பர்கள் படிக்க சஞ்சிகையின் வாசகர்கள் கவனிக்கும்படி அன்புடன் வேண்டுகிறோம். எதிர்காலத்தில் தொடர்ச்சியாக படிக்க சஞ்சிகை புதிய முகவரியிலிருந்து வெளிவரும் என்பதனை நினைவுபடுத்துகிறோம்.
- படிக்க வாசகர்களுக்கு இனிய புத்தாண்டு வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிப்பதுடன் தொடர்ந்தும் எம்மோடு ஒத்துழைக்கும் படி வேண்டுகிறோம்.

உயிர்வாழ்வு : இணையம்

ஆசிரியர்

பேராசிரியர் க. கைலாசபதியும் அவரின் ஓய்வியல் சிந்தனையும்

பாலா சிவாகரன்

கலை இலக்கியங்களானது அடிப்படையில் பொருளாதார காரணிகளாலும் அதனோடு இருக்கின்ற இயக்க சக்திகளாலும் விஞ்ஞான பூர்வமான கருத்தோட்டத்துடன் வெளிகொணரப்படுவது என்பது மார்க்சியத்தின் சாரமாகும். அதாவது மானிட வரலாறானது விஞ்ஞான பூர்வமான கருத்தியலில் கட்டியெழுப்பப்பட்டுள்ளது. இந்த தளத்தில் மார்க்சிய கண்ணோட்டங்களையும் கருத்தியல்களையும் இயக்கப்பாடுமிக்க உலகளாவிய செல்நெறியில் விமர்சகர், எழுத்தாளர் பேராசிரியர் க.கைலாசபதியின் பங்களிப்பு தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியிலும் ஒப்பிட்டு சிந்தனையிலும் பல தாக்கரமான பங்களிப்பினை செய்துள்ளது.

சமுதாயத்தின் கீழ் காணப்படும் தனிமனித போராட்டங்களையும் கிளர்ச்சிகளையும் பேராசிரியர் க.கைலாசபதி அவர்கள் பல கோணபார்வையில் வர்க்கங்களுக்கிடையிலான முரண்பாட்டின் விளைவே சமூகம் அதன் நிமித்தமாக அரசு என்ற சித்தாந்தத்தினை அடையாளப்படுத்தி இதன்மூலமாக சமுதாய சிக்கல்களையும், மகிழ்ச்சிகளையும் தத்துவார்த்த ரீதியில் ஒப்பீடு செய்து கவிதை, நாடகம், நாட்டார் இலக்கியம், சிறுகதை, நாவல் போன்ற அனைத்து இலக்கிய வடிவங்களுக்கும் உயிரோட்டம் கொடுத்துள்ளார்.

“இன்றைய கலை இலக்கியங்கள் யாவும் கருத்துமுதல்வாத நிலையிலேயே உள்ளன. அவை பொருள்முதல்வாத முறையில் விஞ்ஞான ரீதியாகப் படைக்கப்பட வேண்டும். பரந்துபட்ட நோக்கமும் எழுச்சியும் பாட்டாளிகளின் விடிவை நோக்கியதாகவும் அமைய வேண்டும்” என குமரனுக்கு அறிவுக் கடிதங்கள் எழுதிய செ.கணேசலிங்கம் குறிப்பிடுகின்றார்.

மேற்போர்ந்த கருத்தியலில் இயக்க பொருள் முதல்வாத சிந்தனையில் க.கைலாசபதி தன் ஆளுமையை ஏற்படுத்தி இருந்தார். 1950 காலப் பகுதியின் பின்னர் ஒப்பீட்டு அரசியலில் விஞ்ஞானம், பிரிக்க முடியாத அங்கமாக காணப்பட்டது. நாடுகளினுடைய அரசியலின் முறையை ஒப்பிடுதல் தவிர்க்க முடியாத வகையில், இலக்கிய வளர்ச்சிப் போக்கிலும் ஒப்பீட்டு சிந்தனை ஒரு முக்கிய பண்பாக வேர்கொண்டது எனலாம்.

பேராசிரியர் அவர்கள் 1950இன் பின்னர் எழுதிய நூல்களில் தமிழில் வீரயுகபாடல், அடியும் முடியும், ஒப்பியல் இலக்கியம், இரு மகாகவிகள் என்பன இலக்கியத்தில் பல்கோணத்தன்மை வெளிகொணர செய்தது.

**தீவிரமான
மாற்றங்களைக்
கொள்ளும் ஆற்றல்
கொண்ட மொழியில்தான்
கவிதைகள் உயிர்ப்புக்
கொள்கின்றன என்கிறார்
சுந்தர ராமசாமி
அவர்கள்**

தவிரவும் தமிழ், தெலுங்கு, கண்ணடம், மலையாளம், துளு முதலிய திராவிட மொழிகள்

ஓரினத்தைச் சேர்ந்தவை. இவ்வுண்மையை எடுத்துக்காட்டிய பெருமை கால்டுவெல்லை சாரும். ஆயினும் மனித பண்பியல் துறைகளான வரலாற்றியல், தொல்பொருளியல், மெய்யியல், அழகியல், மொழியியல் முதலியவற்றுடன் சமூக விஞ்ஞானத் துறைகளான மானிடவியல் சமூகவியல், உளவியல், அரசியல், பொருளியல், மக்கட்பண்பாட்டியல் என்பனவும் இலக்கிய ஆய்வுக்கு இன்னும் இன்றியமையாதன.

தனித்துவம் சார்ந்து இயங்கும் இப்பண்பே நவீன இலக்கியத் திறனாய்வை முற்கால இலக்கிய ஆய்வுகளிலிருந்து வேறுபடுத்திக் காட்டுகிறது என்பதில் க.கைலாசபதி எடுத்துக் கொண்ட எடுகோள் ஒப்பீட்டு சிந்தனையின் முக்கியத் துவத்தினை உணர்த்தியது. இது க.கைலாசபதியின் ஒப்பாய்வுத் துறைசார் கிளர்ச்சியாகும்.

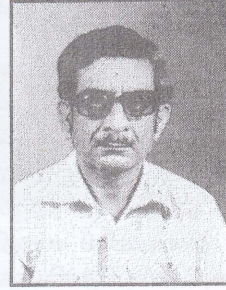
ஏனெனில் உலக மகாயுத்தம் நிறைவு பெறுகின்ற போது நாடுகள் சோசலிச அணியாகவும் முதலாளித்துவ முகாம்களாகவும் காணப்பட்டன. இதனை மோகன்தோ என்ற மேல்நாட்டு அறிஞர் இருநூறு அரசியல் என்பார். ஆனால் உலக ஒழுங்கானது பல் துறைசார் பல்துருவ மயமாதல் சிந்தனைக்கு ஆட்பட்டது. இக்காலகட்டத்தில் பல நாடுகளிலும் காணப்படும் இலக்கிய வடிவங்களுக்கு புதிய

தெம்பினை கொடுத்து அதன் மூலம் தமிழ் இலக்கியத்துக்கும் விமர்சன உற்பத்திக்கும் நவீனத்துவ ஒப்பியல் தன்மை வழங்க வேண்டும் என்பதை க.கைலாசபதியின் நூல்கள் பறை சாற்றுகின்றன.

க.கைலாசபதி பற்றிய ஆய்வு நூலை எழுதிய இரா சுந்தரம் அவர்கள் குறிப்பிடுமிடத்து, சங்க இலக்கியத்தைக் கிரேக்க கெல்டு ஜரிஸ் இலக்கியங்களோடு ஒப்பிட்டு அதை வீரயுக பாடல்கள் என அழுத்தமுறக் கூறினார் என்கிறார். மேலும் ஷெல்லி என்ற மேல் நாட்டுகவிஞன் “உன்னதமான உள்ளத்திலிந்து உவகை பொங்கிடும் நேரத்தில் உருவாவதே கவிதை” எனக் குறிப்பிடுகின்றனர். தீவிரமான மாற்றங்களைக் கொள்ளும் ஆற்றல் கொண்ட மொழியில்தான் கவிதைகள் உயிர்ப்புக் கொள்கின்றன என்கிறார், சுந்தர ராமசாமி அவர்கள். இதே தளத்தில் கவிதை நயம் எழுதிய க.கைலாசபதி, இ.முருகையன் குறிப்பிடும் போது கவிதையானது மந்திர தொழிலின் பிரிக்கமுடியாத ஓர் அங்கமாக காணப்பட்டது எனவும் கவிதையின் பல்வேறு கூறுகளைத் தனித்தனியே இனங்கண்டு கொள்வது பகுத்தாய்தலாகும் என்கிறார்.

இவ்விடையத்தில் கவிதைக்காக பேராசிரியர் காட்டும் அடையாளங்கள் தொலைந்த முகங்கள்

பிறநாட்டு கவிஞர்கள் சூழல்கள் மண் வாசனைகள் ஒப்பியல் ஆய்வின் உண்மை தன்மையை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன.

ஒப்பிட்டு இலக்கிய சிந்தனையில் மேற்கத்திய பிரான்ஸ், அமெரிக்க மற்றும் கிழக்கு நாடுகளின் கவிதைகளையும் நாவல்களையும் கூர்ந்து அவதானித்த பேராசிரியர் அவர்கள் தனக்கே உரித்தான தனித்துவத்திலும் கலை இலக்கிய செல்நெறியிலும் தூரநோக்கோடு கவிதை நயத்தினையும் தமிழ் நாவல் இலக்கியத்தினையும் படைத்துள்ளார். செ.கணேசலிங்கத்தின் செவ்வானம் நாவலுக்கு அளித்த முன்னுரையில் மேற்போர்ந்த நாவல், கடந்த பத்தாண்டுகால ஈழத்து வரலாற்றை சித்தரிக்கின்றது எனவும் பல நாடுகளில் வரலாற்று நாவல்களையும் ஆராய்ந்து அதன் மூலமாக ஒப்பியல் விவரணத்தை செவ்வானத்துக்கு வழங்கியுள்ளார்.

பேராசிரியர் வீ.சச்சிதானந்தன் க.கைலாசபதி பற்றி குறிப்பிடுகின்ற

தனித்தும் சார்ந்தும் இயங்கும், இப்பண்பே நவீன இலக்கியத் திறனாய்வை முற்கால இலக்கிய ஆய்வுகளிலிருந்து வேறுப்படுத்திக் காட்டுகிறது என்பதில் க.கைலாசபதி எடுத்துக்கொண்ட எடுகோள் ஒப்பீட்டு சிந்தனையின் முக்கியத்துவத்தினை உணர்த்தியது.

போது “ஒப்பியல் இலக்கியத்தில் தமிழில் வளர்த்தவர்களில் வ.வே.சு. ஜயர் தனிநாயகம் அடிகளார், க.கைலாசபதி என அடையாளப் படுத்துகின்றார். ஆனால் க.கைலாசபதி அவர்கள் மாக்ஸிச கொள்கைகளை அடிநாதமாக கொள்வதும் இதில் உறுதியானதும் பண்டையகால இலக்கிய பண்புகளை நுணுகி ஆய்ந்திடின் அர்த்தமுள்ளதாக காணப்பட்டது.” மேலும் 1966 காலப் பகுதியில் தினகரனில் எழுதிய ஒப்பியல் இலக்கிய சிந்தனை தாகூரையும் பாரதியையும் மிக தெளிவாக அடையாளப்படுத்தியது. இதன் வெளிப்பாடே இரு மகா கவிகள் என்ற நூல் உருவம் கொள்வதையும் காணலாம்.

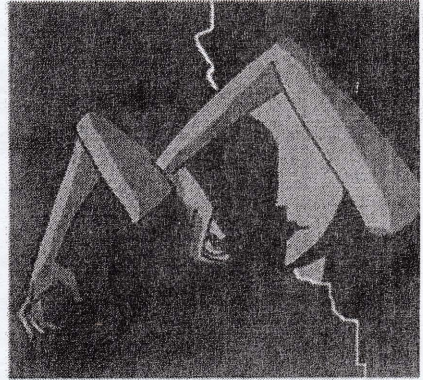
எனவே தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியில் க.கைலாசபதி ஆற்றிய ஒப்பியல் இலக்கிய பணியானது பின்வந்த, மறைந்த பேராசிரியர் சிவத்தம்பி மற்றும் எம்.ஏ.நுஃமான் உள்ளிட்ட ஏனைய முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் வரையும் தாக்கம் காணப் படுகின்றது.

அநுராதபுரம் நண்பர்கள் இலக்கிய குழு

யோஷகர்	யொருளாளர்
கலாபூஷணம் அன்பு ஜவஹர்ஷா	எல். வலீம் அக்ரம்
நலைவர்	கிணைப்பாளர்
நாச்சியாதீவு பர்வீன்	எம்.ஏ.எம்.இல்சான்
உப தலைவர்	செயற்குழு உறுப்பினர்கள்
அநுராதபுரம் ரவ்ஹுல்லாஹ்	சிவசூர் பா. ஞானச்சந்திரன் குருக்கள்
செயலாளர்	அநுராதபுரம் ஜமீல்
நேகம பஸான்	இக்கிரிகொள்ளாவ சப்ராஸ்
உப செயலாளர்	மிகிந்தலை பாரிஸ்
ஜன்ஸி கபூர்	நாச்சியாதீவு மாயீர்
அமைப்பாளர்	கஹடகஸ்திகிலிய சுபஹான்
எம்.சீ. நஜிமுதீன்	நாச்சியாதீவு அபு நஹா
	எம்.சி. சுபீர்தீன்

முற்றுப்புள்ளியின் தகை

முற்றுப்புள்ளியின் வடிவைவயும்
 தொடருகையின் வாசகத்தையும்
 ஒருசேரப் பரவவிட்டபடி பெருமுரணாய்
 எந்நிது கொண்கேட திருக்கிந்து
 பச்சைவிளக்கு உன் வாசல் கதவிளில்.
 என்னைப்போலவே நீயும்.....
 வந்தனை செப்பவிட்டபடியோ
 செப்பங்களை இணைத்தபடியோ
 இணையேல்.....எவரோ உனக்காய்
 கோர்த்தவைகளைப் ப்ரீத்து அசையபடியாகவோ
 ஒன்றா இமைகளோடு உட்கார்ந்திருக்கலாம்.
 சுட்டுவிரல் பதக்க வந்திசை வந்திசையாய்
 வந்திசையலாம் வந்தகைதலின்
 நீள்சதுரப் படிகள்.
 ஆனாலும் முயலப் போவதெயில்லை
 இவ்வொருபோதிலும்.....
 உணர்வர்ப்பெய்க்கும் சதாவும்
 செந்விளக்கில் மொன்கையே
 பெய்தபடி தொடர்கிற உன் நெடு மொன்கைமொன்கையே
 போதுமெனக்கு நீ எப்போதுமே விருப்பிய
 அம்முற்றுப்புள்ளியின் திசையுணர்.

- கிணர்ணியா எஸ்.பாபிஸா அலி

இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தின்

விசை விளக்கு

தாஸிம் அகமது

- எல். வஸீம் அக்பர்

நவீன மயப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் இன்றைய நாட்களில் மனிதனும் அதற்கேற்ப நகர்ந்து கொண்டிருக்கிறான். தத்தமது சுயதேவைகளுக்கே செலவிட காலம் போதாதிருக்கும் யுகம் இது. ஆனாலும் சிலர் தமது சொந்த விடயங்களுக்கு மேலாக இதர பொதுப்பணிகளிலும் பங்கெடுக்கின்றனர். இலக்கியம், சமூக விடயங்கள், கல்வி என இத்துறைகளில் முன்னின்று தம்மாலான ஒத்துழைப்பை நல்குகின்றனர். ஆனால் இம்முத்துறைகளையும் தமது பொருளாதாரம், நேரம் என்பவற்றை ஒதுக்கி அலாதியாய் செய்வதென்பது இறையளித்த வரம்தான். அந்த வகையில் தலைநகரில் இருந்துகொண்டு இத்துறைகளில் ஈடுபடுகிறார், டாக்டர் தாஸிம் அகமது.

தொழிற்துறை மருத்துவம், அவரது ஈடுபாட்டுத்துறை இலக்கியம். இரண்டும் மக்களை மையப்படுத்திய துறைகள். இரண்டும் மக்களை நோக்கிய சேவைதான். ஒன்று உடலுக்கு செய்யும் மருத்துவம். மற்றையது உள்ளத்துக்கு செய்யும் மருத்துவம். முன்னையவர் உடற்பணி மருத்துவர். பின்னையவர் உளப்பணி மருத்துவர். இரண்டும் பொறுப்புவாய்ந்த தொழில்கள். இசகு பிசகினால் இரண்டிலும் மனிதனுக்கே பாதிப்பு. எனவே கவனமாகச் செய்ய வேண்டிய சேவைகள். ஆகையால் டாக்டர் தாஸிம் அகமது கவனிக்கப்பட வேண்டியவர்.

கல்வி, கலை இலக்கியம், சமூக சேவை எனப்பல்துறைகளிலும் பங்குகொண்டிருக்கும் இவர் இடையறாது இஸ்லாமித் தமிழ் இலக்கியத்தில் ஈடுபட்டு வருகிறார். தனது பால்ய நண்பர் மர்ஹூம் அஷ்ரப் அவர்களின்

தொடர்பு, இருவரும் இஸ்லாமிய எழுச்சிச் சிந்தனைகளை இலக்கிய மாக்க வேண்டும் எனத்தூண்டியதும் இதற் கான காரணங்களில் ஒன்றாகும் எனக்குறிப்பிடுகிறார், தாஸிம் அகமது.

இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் மிகுந்த ஆர்வம் காட்டி வரும் இவர் ஈழத்தில் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தின் உயிர்ப்புக்குத் திட்டமிட்டு செயலாற்றி வருகிறார். இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தில் கோலோச்சிய முன்னோர்களின் செயற்பாடுகளை மீள நினைவு கூர்வதுடன் அதிலுள்ள விடயப் பரப்புகளை தற்காலப் போக்குடன் இணைத்துச் செல்லும் வகையிலும் பணியாற்றுகிறார். இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியம் என்கிற விதானம் மரபொழிந்து விடாமல் மீளெழுச்சி காண்பதற்கு விசை விளக்காகவும் (டோச் லைட்) செயற்படுகிறார்.

இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய ஆக்கங்கள் பல முஸ்லிம்களின் வாழ் வியலை பேசுவையாக இருக்கின்றன. நவீன இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய ஆக்கங்களும் ஆய்வுக்குட்படுத்தப்பட வேண்டும். அதையொட்டிய கருத்தரங்குகள், சர்வதேச மாநாடுகள் நடத்தப்பட வேண்டும் என்பது தாஸிம்

அகமதுவின் எண்ணக்கிடக்கையாக உள்ளது. இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தின் ஓர் உலகப் பார்வை எனும் தலைப்பில் ஒன்று கூடல் நிகழ்வுகள் நடத்தப்பட வேண்டும்.

இலத்திரனியல் சாதனங்கள் மூலம் இவை ஒழுங்கு செய்யப்படல் வேண்டும் எனும் அவாவும் அவரிடம் இழையோடிக் காணப்படுகின்றது. உதாரணமாக அவரவர் தத்தமது நாடுகளில் இருந்து கொண்டே வீடியோ மாநாடொன்றை நடத்துதல் சாத்தியமானதே எனும் கருத்தையும் கொண்டிருக்கிறார்.

கிழக்கு மாகாணத்தில் அம்பாறை மாவட்டத்தில் கல்முனைக்குடி, தாஸிம் அகமதுவின் பிறந்த இடமாகும். அவரது தகப்பன் மீராசாய்பு அகமது. தாய் மீரா மொகிதீன் உம்மு ஸல்மா. ஆரம்பக் கல்வியை கல்முனைக்குடி ஆண்கள் பாடசாலையிலும் ஆறாம் வகுப்பில் இருந்து உயர்தரம் வரை கல்முனை ஸாஹிரா கல்லூரியிலும் பட்டப் படிப்பை கொழும்பு பல்கலைக்கழக சுதேச மருத்துவ நிறுவகத்திலும் பெற்றுக் கொண்டார். பின்னர் 1976இலி ருந்து இற்றைவரை கொழும்பில் தனியார் மருத்துவ தொழிலில் ஈடுபட்டு வருகிறார்.

**இலக்கியம் சமூகத்தில் நடக்கும்
கொடுமைகளைச் சாடுவையாகவும்
நெறிபடுத்துவையாகவும் எழுச்சி
ஏற்படுத்தக்கூடியவைகளாகவும் பாடக்கூடிய
வேண்டுவமன்று குறிப்பிடுகின்றார்.**

தாலிம் அகமது கிழக்கிலங்கையின் ஒரு பெயர் பெற்ற மருத்துவக் குடும்பத்தின் ஐந்தாவது தலைமுறை. இம்மருத்துவ குடும்பம் இலக்கியத்திலும் இன்றுவரை ஈடுபாட்டுடன் இருக்கிறது. இந்தப் பரம்பரையில் இலக்கிய ஈடுபாடு உள்ளவர்களாக கல்விமான் எஸ்.எச்.எம்.ஜெமீல், முத்துமீரான், எம்.எச்.ஏ.சமத் ஆகியோரைக் குறிப்பிடலாம்.

இவரது தகப்பன் எழுந்தமானப் பாடல்கள் பாடுவதில் வல்லவர். மழைக்காவியம் ஒன்றும் பாடி உள்ளார். மருத்துவப் பாடல்களும் சீறாப் புராணம் போன்ற இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய பாடல்களை மனனம் செய்து பாடிக் காட்டுபவராகவும் இருந்தார். அம்பாறை மாவட்டத்தில் இவர் ஒரு பிரபல மருத்துவராகவும் சேவை யாற்றினார். கல்முனை பட்டின சபையால் நடத்தப்பட்ட இலவச ஆயுர்வேத வைத்திய சாலையில் உள்ளூராட்சி சபை

மருத்துவராக சேவையாற்றி ஓய்வு பெற்றவர்.

அவருக்கு தமிழில் இருந்த மருத்துவ நூல்களில் பாண்டித்தியம் இருந்ததோடு இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியங்களையும் அவற்றின் செய்யுள்களையும் மனனம் செய்திருந்தார். சீறாப் புராணம், திருநெறிநீதம், மஸ்தான் சாஹிபு பாடல்கள், ஞானக் குறவஞ்சி போன்றவற்றை தனது மகனை அருகில் வைத்துக்கொண்டு பாடிக் கொண்டிருந்ததாலும் இலக்கியத்தின்மீது மிகுந்த ஆர்வம் தனக்கு ஏற்பட்டதாக, தாலிம் அகமது குறிப்பிடுகிறார்.

புலவர்மணி ஆ.மு.ஷெரிபுத்தீன் அவர்களிடம் தமிழ் கற்றுத் தேர்ந்த தாலிம் அகமது, பேராசிரியர் மௌனகுரு அவர்களிடம் தமிழ் இலக்கியமும் மணிப்புலவர் மருதூர் ஏ. மஜீத் அவர்களிடம் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியமும் கற்றார். கல்விமான் எஸ்.எச்.எம்.ஜெமீல் அவர்கள் தனது கல்விசார்

முயற்சிகளை நெறிப்படுத்திய தாகவும் அவர் குறிப்பிடுகிறார்.

ளராகவும், முஸ்லிம் மஜ்லிஸ் தலைவராகவும் இருந்துள்ளார்.

கவிதை, சிறுகதை, கட்டுரை, விமர்சனம், ஆய்வு, நாடகம் எனப் பல் துறைகளில் ஆர்வம் காட்டிய இவரது முதல் கவிதை 1969களில் "வாழும் புலமை" எனும் தலைப்பில் தினபதி கவிதா மண்டலத்தில் வெளியானது. சிறுகதை அதே வருடத்தில் "பிரிந்த வாழ்வு" எனும் தலைப்பில் அல் அரப் எனும் பத்திரிகையிலும் கட்டுரைகள் தினகரன், தினபதி போன்ற பத்திரிகைகளிலும் வெளியானது. எம்.ஏ.நுஃமானின் கல்முனை வாசகர் வட்டத்துடனும், கல்முனை எழுத்தாளர் சங்கத்துடனும் இளம் வயதிலேயே தொடர்புகளை வைத்திருந்தார். எம்.ஏ.நுஃமானின் "கவிஞன்" மூன்றாவது இதழில் இவரது "நம்பிக்கை" எனும் கவிதை வெளியானது.

கொழும்பு சுதேச மருத்துவ நிறுவகத்தின் கற்கை நெறிகளில் ஈடுபாடு கொண்டிருந்த வேளையிலும் தமிழ் இலக்கிய ஈடுபாடு தொடர்ந்தது. அக்காலகட்டங்களிலும் அடிக்கடி பத்திரிகைகளுக்கும் சஞ்சிகைகளுக்கும் எழுதி வந்தார். மருத்துவ நிறுவகத்தின் தமிழ்ச் சங்கத்தின் ஏற்பாட்டா

மருத்துவ கற்கைநெறி முடிந்த பின்னர் தனியார் மருத்துவராக தனது தொழிலை கொழும்பில் ஆரம்பித்த தாலிம் அகமது 1981களில் எஸ்.ஐ. நாகூர் கனி, டாக்டர். எம். எச். நூர்உன், கலைக்கமல், கவின்கமல் ஆகியோருடன் சேர்ந்து வலம்புரி கவிதா வட்டத்தை ஆரம்பித்தார். அதன் ஸ்தாபக உறுப்பினர்களுள் ஒருவரான தாலிம் அகமது அதன் தலைவராக 1984வரை இருந்து 90க்கும் மேற்பட்ட பெளர்ணமி கவியரங்குகளை நடத்தியதுடன் வகவம் ஆண்டு விழாவும் அவரின் தலைமையில் நடைபெற்றது. கவின்கமல், மேமன்கவி, கலாவிஸ்வ நாதன், ஈழ கணேஷ், நஜ்முல் ஹுஸைன், கலையன்பன் ரபீக், ராதா மேத்தா, ரஹீமா, ஸ்ரீதர் பிச்சையப்பா, பாலகிருஷ்ணன், வேம்பை ஸ்ரீமுருகன், பரந்தன் கலை புஷ்பா போன்ற கவிஞர் பட்டாளமே அப்போதுகளில் வகவத்தில் இணைந்திருந்தனர்.

1983இல் ஏற்பட்ட இனக்கலவரம் வகவத்தின் செயற்பாட்டை ஸ்தம்பிக்க வைத்தாலும் அதன் பின்னரும் கவியரங்குகள் தொடர்ந்தும் நடத்தப்பட்டன. இளம்

கவிஞர்களை களம் காண வைப் பதில் வகவத்தின் பங்களிப்பு கணிசமானது. நாட்டின் அரசியல் நெருக்கடிகள் தமிழ் கவிதை இயக்கமொன்றை நடத்துவதற்கு இடையூறாக அமைந்ததனால் வகவத்தின் செயற்பாடுகள் மந்த நிலையடைந்தன. எனினும் மீண்டும் அவ்வமைப்பு செயற்படத் தொடங்கியிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. தாஸிம் அகமது வானொலியிலும் வகவக் கவிரங்குகளிலும்தான் அதிகமான கவிதைப் பங்களிப்பைச் செய்திருக்கிறார்.

1982இல் அவரது "வெள்ளையில் ஒரு புள்ளி" கவிதைத் தொகுதியும் 1995 இல் "சுழற்சிகள்" கவிதைத் தொகுதியும் வெளியிடப்பட்டன. 2011 மே மாதம் மலேசியாவில் நடைபெற்ற உலக இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மாநாட்டின்போது அவரது "கண்திறவாய்" கவிதை நூலும் வெளியிட்டு வைக்கப்பட்டது. அத்துடன் கவிதைச் சிறகு, தமிழ் பல்சுவை உட்பட்ட ஹைகூ கவிதைத் தொகுதியொன்றும் வெளிவரவிருக்கிறது. தாஸிம் அகமது அப்போதிருந்தே இலக்கியத்தில் மட்டுமல்லாது கலை நிகழ்ச்சிகளிலும் அக்கறை காட்டுபவராக இருந்தார். கவின் கலை மன்றத்தின் போஷகராகவும், தலை

வராகவும் காலஞ்சென்ற ஜே.பி. ரொபர்ட் அவர்களுடன் இணைந்து பல கலை நிகழ்ச்சிகளுக்கு பங்களிப்பும் செய்துள்ளார். மேடை நாடகம், தொலைக்காட்சி தொடர்களிலும் தனது பங்களிப்பை வழங்கியுள்ளார். இவர் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் ஆயுட்கால உறுப்பினருமாவார்.

கலை இலக்கியத்தில் மட்டுமல்லாது சமூக சேவைகளிலும் முஸ்லிம் கல்வி சம்பந்தமான வேலைத் திட்டங்களிலும் அதிக ஈடுபாடு காட்டும் இவர் பல சமூக சேவை இயக்கங்களின் காப்பாளராகவும் ஆலோசகராகவும் இருந்து வருவதுடன் அகில இலங்கை முஸ்லிம் கல்வி மாநாட்டின் செயற்குழு உறுப்பினராகவும், கொம்பனித் தெரு முஸ்லிம் நூலகத்தின் உப தலைவராகவும் செயலாற்றிக் கொண்டு பொருளாதார ரீதியாகவும் நேரடி பங்களிப்பு மூலமாகவும் சேவையாற்றி வருகிறார். மேலும் கொழும்பு பொது வைத்தியசாலை சபை உறுப்பினராகவும், பொலிஸ் ஒழுக்காற்று விசாரணைசபை உறுப்பினராகவும், மத்தியஸ்தர் சபை உறுப்பினராகவும், தனியார் சுதேச சுயாதீன மருத்துவர் சங்க இணைச் செயலாளராகவும் சேவையாற்றி உள்ளார்.

சர்வதேச எழுத்தாளர் மாநாடுகள், தமிழ் இலக்கிய மாநாடுகள், இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மாநாடுகள், சர்வதேச மருத்துவ மாநாடுகள், மருத்துவ ஆய்வரங்குகள் என்பவற்றில் கலந்துகொண்டு முக்கிய பங்களிப்புகளைச் செய்துவருவதோடு, அம்மாநாடுகளின் ஆய்வரங்குகளில் ஆய்வு கட்டுரைகள் சமர்ப்பித்தும் உள்ளார். குறிப்பாக 2002இல் இலங்கையில் நடைபெற்ற உலக இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மாநாடு, 2007இல் சென்னையில் நடைபெற்ற உலக இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மாநாடு, 2011இல் மலேசியாவில் நடைபெற்ற உலக இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மாநாடு, காயல்பட்டணத்தில் நடைபெற்ற இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மாநாடு ஆகியவற்றை குறிப்பிடலாம்.

சங்கத்தமிழ் இலக்கியத்திலும் தமிழர் வரலாற்றிலும் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டுள்ள இவர் உலக மருத்துவ வரலாற்றை தமிழ் கவிதைகளில் வடித்துள்ளார்.

இலங்கையில் 2002ஆம் ஆண்டு அமைச்சர் ரஷிப் ஹக்கீம் அவர்களின் வழிகாட்டலில் டாக்டர் ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன், கவிஞர் அஷ்ரப் சிஹாப்தீன், இசைக்கோ என்.எம். நூர்உன் ஆகியோருடன் இணைந்து நடத்திய உலக இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மாநாட்டின் தேசிய ஒருங்கிணைப்பாளராக செயற்பட்டு அம்மாநாடு வெற்றிபெற உதவியுள்ள தோடு புலவர்மணி ஆ.மு.ஷரிபுத்தீன் நூற்றாண்டு விழாவிலும் பக்க பலமாய் இருந்து செயற்பட்டுள்ளார். 2011இல் மலேசிய மாநாட்டின் இலங்கை ஏற்பாட்டுக் குழுச் செயலாளராக செயலாற்றி தனது இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய ஆர்வத்தை மேலும் வேருன்றச் செய்தார்.

அத்துடன் 2011 மார்ச் மாதம் 11ஆம் திகதி பேராசிரியர் அல்லாமா ம.மு.உவைஸ் அவர்களின் நினைவு தினத்தை மணிப்புலவர் மருதூர் ஏ.மஜீத், ஊடகவியலாளர் எம்.சி. நஜிமுதீன் ஆகியோரின் பங்களிப்புடன் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஏ.எச்.எம்.அஸ்வர் அவர்களின்

கலை இலக்கியத்தில் மட்டுமல்லாது சமூக சேவைகளிலும் முஸ்லிம் கல்வி சம்பந்தமான வேலைத் திட்டங்களிலும் அதிக ஈடுபாடு காட்டி வருகின்றமை இவரின் சிறப்பாகும்.

தலைமையில் நடத்தியதோடு அண்மையில் மூத்த கல்விமான் எஸ்.எச்.எம்.ஜெமீல் அவர்களுக்கான பாராட்டு விழாவை முன்னின்று நடத்தி சிறப்புறச் செய்த தாஸிம் அகமது, அதற்காக அனைவரதும் பாராட்டைப் பெற்றதும் விதந்து குறிப்பிடத்தக்கது.

இவரது கலை இலக்கிய பங்களிப்புகளுக்காக அண்மையில் அரசு கலாபூஷண விருது வழங்கப்பட்டது. அத்துடன் 1999இல் அகில இன நல்லுறவு ஒன்றியம் "சமூகச் சுடர்" எனும் பட்டத்தையும் ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் கலைஞர் முன்னணி "இலக்கிய வாரிதி" பட்டத்தையும் வழங்கி கௌரவித்தது.

மேலும் கவின்கலை மன்ற விருது, நற்கவிஞர் பட்டய விருது, கொழும்பு முஸ்லிம் கலை இலக்கிய முன்னணியின் கௌரவ விருது, மக்கீன் அறக்கட்டளை விருது, தடாகம் இலக்கிய வட்டத்தின் கௌரவ விருதும் பெற்றுள்ளார். இவரின் இலக்கிய முயற்சிகளுக்காக "மல்லிகை" சஞ்சிகை அட்டையில் இவரது படத்தைப் பிரசுரித்து கௌரவித்தது. 2014 பெப்ரவரி மாதம் 14,15,16 ஆம் திகதிகளில் சென்னை இஸ்லாமிய இலக்கிய கழகம்

கும் பகோணத்தில் நடத்தும் அனைத்துலக இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மாநாட்டின் போது எஸ்.எச்.எம்.ஜெமீல், முத்துமீரான் ஆகிய இருவருடன் தாஸிம் அகமதும் இலக்கியம் மற்றும் சமூக சேவைக்கான வாழ்நாள் சாதனையாளர் விருது வழங்கி கௌரவிக்கப்படுகின்றார்.

இலக்கியம் சமூகத்தில் நடக்கும் கொடுமைகளை சாடுபவையாகவும் நெறிபடுத்துபவையாகவும், எழுச்சி ஏற்படுத்தக்கூடியவைகளாகவும் படைக்கப்பட வேண்டுமென்று குறிப்பிடும் இவர் தமிழ்ப் பணி, கலை இலக்கியப் பணி, சமூகப்பணி ஆகியவற்றுடன் தன்னை நாடிவரும் நோயாளர்களுக்கு தக்க சிகிச்சை வழங்குவதிலும் கடமையுணர்வோடு நடந்து கொள்கிறார். எதிர்காலத்தில் இலக்கிய முயற்சிகள் உட்பட சமூகம்சார் விடயங்களுக்கு பல திட்டங்களை வைத்திருப்பதாக குறிப்பிடும் அவரின் செயற்பாடுகளுக்கு பக்கபலமாய் இருக்கும் அவரது துணைவியார் ஹாஜியாணி சித்தி ஜர்னாவை இங்கு பதிவு செய்வது பொருத்தமாகும். இவரது பணிகளுக்கு எல்லாம் வல்ல இறைவனைப் பிரார்த்திப்போம்.

பல்கலைக் கல்விக்கான பயணம்

நேகம பலான்

இன மற்றும் சமய அடையாளங்களை முதன்மைப்படுத்திய முரண்பாடுகளின் தோற்றம் இலங்கையில் பாரியதொரு நெருக்கடியாக தோற்றம் பெற்றுள்ளது. யுத்தத்திற்குப் பிந்திய சூழ்நிலையில் புதியதொரு முரண்பாடு (நெருக்கடியான) சமயங்களுக்கு எதிரான மனோபாவமாக மாறிவருகின்றது. குறிப்பாக, அண்மைக்காலத்தில் பல இடங்களில் இடம்பெற்ற சமய எதிர்ப்புப் போராட்டங்கள் பல்வேறு கோணங்களில் விரிசலைத் தோற்றுவித்துள்ளது. இது இனங்களுக்கும் இன அடையாளங்களுக்கும் எதிரான ஒரு மௌனப்போராக மாறிவருகின்றது. அடையாளங்களை முதன்மைப்படுத்திய இனத்துவ அரசியல் கலாசாரம் மக்கள் மத்தியில் மாற்று இனமதங்கள் மீது வெறுப்புணர்வினை விதைத்துவருவதும் அவதானிக்கத்தக்கது. இதன் இறுதி விளைவு இனங்களுக்கிடையிலான முரண்பாடுகள் வன்முறைகளாக மாறுவதாகும்.

அந்தவகையில் அம்பாறை மற்றும் மட்டக்களப்பு மாவட்டங்களில் சமயம்சார் சகிப்புத் தன்மை, இன மற்றும் சமய அடையாளங்களுக்கு மதிப்பளித்தல், இனம் மற்றும் சமயம் சார் அடையாளங்களைப் புரிந்துகொள்தல், முரண்பாடுகளை அகிம்சைசார் வழிகளில் தீர்த்தல் என்பனவற்றை மக்கள் அரங்கச் செயற்பாட்டின் வாயிலாக ஊக்குவிக்கும் செயற்றிட்டம் ஒன்றை இலங்கை அபிவிருத்திக்கான ஊடகவியலாளர் மன்றம் ஆரம்பித்துள்ளது. இதன் பிரதான நோக்கம் முரண்பாடுகளுக்கு அகிம்சைவழித் தீர்வுகானும் பண்பாட்டினை ஊக்குவிப்பதும் சமயப் பன்மைத்துவம், அடையாளங்களுக்கு மதிப்பளித்தல், மக்கள் ஒன்றிணைந்து பிரச்சினைகளை தீர்த்துக்கொள்ளல் போன்றனவற்றில் மக்கள் அரங்கத்தினைப் பயன்படுத்துவதாகும்.

கிழக்கு மாகாணக் கல்வியமைச்சுடன் இணைந்து நடத்தப்பட்ட இப்பயிற்சிநெறியில் 24 இளைஞர் யுவதிகள் பங்குபற்றினர். இவர்களில் முஸ்லிம், தமிழ் மற்றும் சிங்கள சமூகங்களைப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்தி தலா 8 பேர் விதம் கலந்து கொண்டனர். சிங்களம் மற்றும் தமிழ் மொழிகளில் இடம்பெற்ற முதற்கட்டப் பயிற்சியின் போது, பன்மைத்துவம் மற்றும் பல்வகைமை தொடர்பான விரிவாக விளக்கங்கள் பெற்றுக்கொடுக்கப்பட்ட அதேநேரம், இலங்கையில் தற்போது நிலவும் சமயங்களுக்கு எதிரான பிரச்சாரங்களை மக்கள் தாக்கமான முறையில் எதிர்கொள்ளும் வகையில் பன்மைத்துவம் எவ்வாறு பயன்பட முடியும் என்பது பற்றி அதிக அவதானம் செலுத்தப்பட்டது. ஒவ்வொருவரதும் அடையாளங்கள் வித்தியாசத்தில் ஒன்றுபடுகின்றன என்ற கருத்துநிலை அதிகம் விளக்கப்பட்டது. இன மற்றும் மதங்களுக்கிடையிலான சகிப்புத்தன்மையை ஊக்குவிக்க பன்மைத்துவம் எனும் செல்நெறி எவ்வாறு பயன்பட முடியும் என்பது பற்றிய விரிவான செயற்றிட்டங்கள் வழங்கப்பட்டன.

தமிழ், முஸ்லிம் மற்றும் சிங்கள இளைஞர் யுவதிகள் ஒரேமேடையில் கலந்து நாடகங்களை அரங்கேற்றவுள்ளனர். அனைத்து நாடகங்களையும் மக்கள் அரங்கச் செயற்பாட்டின் வாயிலாக மக்களிடம் கொண்டு செல்லும் மூலோபாயங்கள் பற்றி பயிற்சியளிக்கப்பட்டது. முற்றிலும் பங்கேற்பு முறையில் உருவாக்கப்படும் இந்த நாடகங்களில் (பன்மைத்துவ) மக்களும் கலந்து கொண்டு தமது சொந்த வாழ்க்கையையும் சமூக வாழ்க்கையையும் பிரதிபலித்து சிறந்த தீர்வினை முன்மொழிய வாய்ப்பளிக்கப்படும்.

மக்களுக்கிடையே இனம், மதம், மொழி, பிரதேசம் என்ற வேறுபாடுகள் தவிர்க்க முடியாதவை. அவை மக்களை வேறுபட்ட அடையாளங்களைக் கொண்டவர்கள் என காட்டவல்லனவே தவிர, அது முரண்பாட்டுக்கான அத்திபாரம் அல்ல. மக்கள் தமக்குள் சகிப்புத் தன்மையையும் அடுத்தவர்கள் கலாசார இன அடையாளங்களையும் மதிக்க வேண்டும் என்பது இப்பயிற்சி நெறியின் பிரதான இலக்காக இருந்தது.

**இன மற்றும் மதங்களுக்கிடையிலான சகிப்புத்தன்மையை
உள்க்குவிக்க பன்மைத்துவம் எனும் செல்நெறி எவ்வாறு பயன்பட
முடியும் என்பது பற்றிய விரிவான செயற்றிட்டங்கள்
வழங்கப்பட்டன.**

மக்களுக்கிடையில் இருக்கின்ற மேற்படி பன்மைத்துவத்தினை கற்கை நெறியாகவும் பயிற்சி நெறியாகவும் கொண்ட மக்கள் அரங்கச் செயற்றிட்டத்தின் பிரதிபலிப்பை மக்கள் உரையாடலுக்காக அரங்க ஆற்றுகையாக தயார் செய்யப்பட்டுள்ள நாடகப் பிரதிகள் பன்மைத்துவத்தை உருவாக்க வேண்டிய இடங்களில் அரங்கேற்றப்படவுள்ளன. இவ்வரங்கங்கள் மக்களின் உணர்வுகளில் வேரூன்றியுள்ள பகை, முரண்பாடு, வன்முறை போன்ற குணங்களை ஒழிப்பதற்கு ஏதுவாக இருக்கும் என்று நம்பலாம்.

சமயங்களின் அடையாளங்களையும் கலாசார செயற்பாடுகளையும் தீவிரவாதமாக பார்க்கும் மனோநிலை இலங்கையில் குறிப்பாக போருக்கு பிந்திய அரசியலில் மிக முக்கிய ஒன்றாக பரிணமித்திற் கொண்டிருக்கின்றது. இவ்வாறான ஒரு அசாதாரண காலநிலையில் இந்நாடக ஆற்றுகைகள் மக்கள் பங்கேற்றலையும் பன்மைத்துவத்தினை வலியுறுத்தி மக்கள் வலுவாக்கத்தையும் ஏற்படுத்தும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கின்றது. மக்கள் தம்மைப் புரிந்து கொள்ளவும் தமது முரண்பாடுகளின் அறியாமையை கற்றுக் கொள்ளவும் இந்நாடக ஆற்றுகைகள் வழிவகுக்கும். முரண்பாட்டுக்கான புள்ளியை அறிவுபூர்வமாக அணுகுவதற்கு ஏற்ற ஆவணமாக நாடகங்கள் இருக்கின்றன. வன்முறைக் கலாசாரம் என்பது ஒருவரை ஒருவர் தாக்குவது என்றில்லை. மாறாக மாற்றுக் கருத்தினை திணிப்பது தொடக்கம் அடுத்தவரின் மீதான அபரிதமான ஆக்கிரமிப்பும் இதில் அடங்கும். எனவே 24 இளைஞர்கள் பங்குபற்றிய இப்பயிற்சி நெறியினை நெறிப்படுத்திய இலங்கை அபிவிருத்திக்கான ஊடகவியலாளர் மன்றம் மற்றும் அதில் பங்கேற்ற சிரேஷ்ட வளவாளர், துணை வளவாளர்கள் அனைவருக்கும் பாராட்டுக்கள்.

எந்தாய் என்னை ஈன்றெடுத்து
நெஞ்சோடிணைந்து அரவணைத்து
மார்போடு அணைக்கையிலே
என் கவலையாவும் தீர்ந்திடுமே

என் உபகாரமும் அன்பும்
என் உயிரும் பரிவும்
தாயே உனக்கே சொந்தம்
அவளுக்காய் உயிரை அர்ப்பணித்து
உயர்ந்த அன்பை வழங்கிடுவேன்

அழகிய அன்பை பரிசளித்து
என் இதயம் முழுதும் ஈந்திடுவேன்
வலுப்பலமிக்க இறைவன்
உயர்ந்து விட்டான் அவன் படைத்து...

தாயே உனக்குயர்வுண்டு
நிலையாய் அருளும் உனக்குண்டு
நீ புன்முறுவல் பூத்திட்டால் - அந்நாளே
உவகை கொள்கிறது
கவலை கரைந்து செல்கிறதே ...

கண்விழித்து இருக்கையிலும்
கண்ணாயிருந்து செல்கையிலும்
என் பிரார்த்தனைகள் என்றும்
உனக்கு உண்டு உறுதியிது

தாயே
அன்பும் பரிவும் நீ தந்தாய்
உயிரும் உள்ளமும் ஈந்தாய்
கஷ்ட வாகனம் ஏறி
கவலை கஷ்டமுடைத்தாய்
வேர் ஒளியால் வழிந்தோடும்
மதுர நீர்ச்சுணை பரிசளித்தாய்

தாய்

முலம் - அரபு
தமிழில்
எம்.பி.எம். நௌபர்
ஹாரவப்பத்தானை

அன்பு

உ. நிசார்

தூவ்பீக் ஹாஜியாரின் ஜனாலா நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டு விட்டது. குடும்ப, சமூக, அரசியல் என இன்னோறன்னச் செல்வாக்குகளுடன் அவர் வாழ்ந்த வாழ்க்கைக்கு ஓர் அத்தாட்சியாக, பெருந்திரளான மக்கள் மையவாடியில் கூடியிருந்தனர். அவர்களுள் நெருங்கிய உறவினர்களும், நண்பர்களும், அனுதாபிகளும் அவருக்குத் தமது இறுதி மரியாதையைச் செலுத்துவதற்காக வேண்டி மூன்று பிடி மண்ணை அள்ளி கபூரின் மேல் போட்ட வண்ணம் இருந்தனர். அப்போது ஜனாலாக் கருமங்களை முன்னின்று நடாத்தி வைத்த அகமது லெப்பை ஆலிம்ஷா அவர்கள் தல்கீன் ஒதுவதை ஆரம்பித்து வைத்தார்.

பக்கத்தில் ஓடிய நீரோடையின் இரைச்சலையும் மீறிக் கொண்டு அகமது லெப்பை ஆலிம்ஷா அவர்களின் குரல்களிரை ஒலிக்க, மையவாடி எங்கும் ஆழ்ந்த அமைதி நிலவியது. நல்லடக்கம் செய்யப்பட்ட ஜனாலாவை விழித்தே இவ்வசனங்கள் ஒதப்பட்டாலும் அவை தம்மையும் அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்வதாகவே அங்கு திரண்டிருந்த அதிகமானோர் எடுத்துக் கொண்டனர். அது அவ்வாறாயினும் தல்கீன் ஒதுவது இஸ்லாத்துக்கு முரணான ஒரு விடயம் என வாதிடுபவர்களும் அங்கு இருக்கவே செய்தனர். அவர்களுள் ஒருவர் அப்போது மிக ஆவேசத்துடனேயே காணப்பட்டார். அவரின் கை, கால்கள் மட்டுமல்ல அடர்ந்த தாடியும், தடித்த மீசையும் துடிக்க ஆரம்பித்திருந்தன. அதனால் அவர் தனது எதிர்ப்பைப் பக்கத்தில் இருந்த ஒருவரிடம் கொட்டித் தீர்க்க முற்பட்டார்.

“நானா, ஹதியா ஒன்றுக் காகத்தான் இந்த ஆலிம் தல்கீன் ஓதுறாரு. இவரு மய்யத்தாட்டுல பெரிய கத்தம் ஒண்டயும் ஒதித் தமாம் செஞ்சிட்டுத்தான் வந்தீக்குறாரு. இவருக் கென்னத்துக்கு இந்த ஷிர்கான விஷயங்கள். சரி மய்யவாடியில இருந்து இவரு வெளியே வரட்டுமே. நாங்க ஒரு கை பாத்துக் கொள்ளுறோம்.”

“தம்பி இது தவ்பீக் ஹாஜி ஊட்டு விஷயம். அவர்ட குடும்பத் தாருக்கு பள்ளிவாசல் பலமிருக்கு, மந்திரிமார்ட பலமிருக்கு, போலிஸ் பலமிருக்கு. அதனால் வாய மூடிக் கொண்டு ஆலிம்ஷா ஓதுறந்த கேட்டுக் கொண்டு இரு. அது இஷ்டம் இல்லாட்டி பலாய் ஒண்ட இழுக்காம இங்க இருந்து பெய்த்திடு. ஒண்ட நன்மக்காக வல்ல இந்த ஊர் நன்மக் காகத்தான் நான் இது சென்னேன்.”

இதைக் கேட்டவர் ஒருவாறு அடங்கிப் போக, சற்று நேரத்தில் தல்கீன் ஓதுவது நிறைவடைந்து விட்டது. அதன் பிறகு ஜனாஸாவுடன் வந்திருந்த கூட்டம் கலைந்து செல்ல ஆரம்பித்தது. தவ்பீக் ஹாஜியாரின் குடும்பத்தவர்கள் மய்யவாடியின் வாயிலருகே வரிசையாக வந்து நிற்க கலைந்து செல்பவர்கள் அவர்களுக்குச் சலாம் கொடுத்து விடை பெற்றுக் கொண்டனர். அவர்களுல் ஒருவராக அகமது லெப்பை ஆலிம்ஷாவும் விடை பெற்றுக் கொள்ள வந்தார். அப்போது தவ்பீக் ஹாஜியாரின் குடும்பத்தவர்களுல் யாராவது ஒருவர் அவருக்குரிய ஹதியாவைக் கொடுக்காதது அவருக்கு மனவருத்தமாக இருந்தது. அதனால்

மையவாடியை விட்டு வெளியே வந்த ஆலிம்ஷா, அப்போதாவது அவர்களுல் யாராவது தன்னைக் கண்டு தனக்குரிய ஹதியாவைத் தந்து விடுவார்களா என்று பார்க்க சிறிது நேரம் அங்கே தாமதித்தார். எனினும் அங்கே ஒரு சிலர் தன்னை முறைத்துக் கொண்டும், மிரட்டிக் கொண்டும் செல்வதைப் பார்க்க அவரின் நெஞ்சம் திக், திக் என அடித்துக் கொள்ள ஆரம்பித்து விட்டது. அடுத்த கணம் ஜனாலா வீட்டுக்குத் தன்னை அழைத்துச் சென்ற மவ்ஜுது துரை தூர வந்து கொண்டிருப்பதைப் பாக்க, அது அவருக்கு ஓர் ஆறுதலாக இருந்தது. ஆனால், அவர்கூட ஆலிம்ஷா அவர்களைக் கண்டு கொள்ளாமல் சென்று, தனது சொகுசு வாகனத்தில் ஏறி அமர, இவருக்குள் மீண்டும் ஒரு பதற்றமும் ஏமாற்றமுமே மிஞ்சியது.

“இதுக்குப் பெறகும் நான் இங்க நிற்கிறது எனக்குப் பிரயோசனம் தராது. கல்யாண ஊடொண்டல, கந்துாரி, கத்தம், பாத்திஹா ஊடொண்டல கொஞ்ச நேரம் காத்து நிண்டாலும் பரவாயில்ல. கோப்பி பங்கு வச்சிற நேரத்திலாவது என்னப் பத்தி ஞாபகம் வந்து, ஏதோ ஹதியா ஒண்டக் கொண்டு வந்து கையில வச்சிடுவாங்க. இது மய்யவாடியாச்சே. இப்ப தாரு என்னக் கண்டு கொள்ளப் போறாங்க. போதாக்கொறக்கி கண்ட நிண்டவனுகள் என்ன மெறட்டிக் கொண்டும் போறானுகள். எனக்கு இங்க ஒரு பாதுகாப்பும் இல்ல.”

ஆலிம்ஷா அவ்வாறு தவிக்க, வசதி படைத்தவர்கள் மய்யவாடிக்கு

வெளியே நிறுத்தி வைக்கப் பட்டிருந்த தமது வாகனங்களில் ஏறி அமர்ந்து சென்று கொண்டிருந்தனர். வெற்றுச் சந்துக்கும் வெகுதூரம் போய்க் கொண்டிருந்தது. அதனால் இனியும் அங்கு காத்திருப்பதில் பயனில்லை என்பதை ஆலிம்ஷா உணர்ந்து கொண்டு தனது வீட்டை நோக்கி நடையைக் கட்டினார். போகும் வழியில் தேநீர் கடையொன்றுக்குள் நுழைந்து பிளேன்ட் ஒன்றாவது குடித்து விட்டு போக சட்டைப் பையைத் தட்டிப் பார்த்தார். அங்கு கூட சில்லறைகள் இருக்கவில்லை. அவர் தனக்குள்ளே தன்னைப் பற்றிச் சிரித்துக் கொண்டார்.

அன்று அதிகாலை சுபகு நேரத் தொழுகையை முடித்து விட்டு, அன்றைய நாளாந்த செலவை எவ்வாறு சமாளிக்கலாம் என யோசித்த வண்ணம் கதிரையொன்றில் அவர் அமர்ந்து கொண்ட போதே, அவரது மனைவி வெறும் சாயத்தை அவருக்குக் கொண்டு வந்து கொடுத்திருந்தாள். அதைக் கூட உள்ளங்கையில் வைத்துக் கொண்ட சிறிது சீனியை தொட்டுக் கொண்டு குடிக்கும் போதுதான் அந்தச் சொகுசு வாகனம் தூசியைக் கிளப்பிக் கொண்டு, பெரும் இரைச்சலுடன் அவரது முற்றத்தில் வந்து நின்றது. அதனால் அவசர அவசரமாகச் சாயத்தைக் குடித்து முடித்த அவர் இருக்கையில் இருந்தவாரே ஒரு புறமாகச் சாய்ந்து அதை உற்று நோக்கினார்.

“ஆ... யாவாரி ஊட்டு பஜரோ வந்திருக்கே. அது என்ன சரி நன்மையான விஷயமொண்டுக்கு

என்ன அழச்சிட்டுப் போவதற்காகத்தான் இருக்கும். அல்லஹ்து வில்லா, இண்டைய செலவ சமாளிச்சுக் கொள்ளலாம்.”

அவர் எழுந்து மகிழ்ச்சியுடன் முன்னே செல்ல, அங்கே அபூதாஹிர் ஹாஜியாரின் மகன் மவ்ஜுத் துரை வாகனத்தில் இருந்து இறங்கி வந்து கொண்டிருந்தார்.

“அஸ்ஸலாமு அலைக்கும் ஹஸரத்.”

“வஅலைக்குமுஸ்ஸலாம். இது சின்ன தொரயல்லென். ஒங்கட பாதம் இந்த பூமீல பட நாங்க என்ன புண்ணியம் செஞ்சிட்டோமோ தெரியாதுதொரே?”

உயரத்துக்கு ஏற்ற பருமனுடனும் பருமனுக்கு ஏற்ற உயரத்துடனுமான மவ்ஜுது துரையையும் அவரது மைதுனர் நியாஸ் துரையையும் ஆலிம்ஷா அவர்கள் மிக்க மரியாதையுடன் வரவேற்றார். அதன் பிறகு தனது சிறிய இல்லத்துக்குள் அழைத்துச் சென்று அங்கிருந்த ஆசனங்களில் அமர வைத்தார்.

“தொரே, எப்பிடி சொக துக்கங்கள். உம்மா, வாப்பா எல்லாரும் சொகமா இருக்கிறாங்களா?”

“ஹஸரத் அவங்க ரெண்டு பேரும் சொகமா இருக்கிறாங்க. அது அல்லாஹ்டு கிருபையாலும், ஒங்கட துவா பரக்கத்தாலும் தான்.”

“போன ஜும்மாவத் தொழுது போட்டு நான் பள்ளி வாசலில இருந்து வெளியே வாறேன். அப்ப ஒங்கட

வாப்பா என்னக் கண்டு, ஓடி வந்து ஸலாம் செல்லி, முலாபஹாச் செஞ்சி, சொகம் விசாரிச்சிப் போட்டு என்னச் சும்மா வர உட இல்ல. இந்தாங்கோ ஹஸரத், சின்ன சதகா ஒண்டு, எண்டு நோட்டொண்ட ஏண்ட பொக்கற்றுக்குள்ள தினிச்சிட்டாரு. வாப்பா எங்க, எப்ப, என்னக் கண்டாலும் அப்பிடித்தான். அவருக்கு அல்லாஹ் இன்னுமின்னும் குடுத்து நல்லா இருக்க வேணும். அது சரி தொரே, ஊட்டுள நன் மையான விஷயங்கள் ஏதாவது நடக்குறத்துக்கு இருக்கா?”

“ஹஸரத், அப்ப ஒங்களுக்கு மய்யத்துச் செய்தி கேள்விப் பட இல்ல போல?”

“தார் தொரே, தார்? மவ்தாப் போனது தார்? எனக்கு ஒண்டுமே கேள்விப்பட இல்லயே.”

“ஹஸரத் நேத்து ராத்திரி எங்கட தவ்பீக், மாமாவுக்கு இருந்தாப்புல நெஞ்ச வருத்தம் ஒண்டு வந்து மவ்தாப் பெயித்திட்டாரு”

“இன்னாலில்லாஹி.... ஒங்கட தவ்பீக் மாமாட மய்யத்துச் செய்தி எனக்கு மட்டும் கேள்விப்பட்டு இருந்ததெண்டா நான் ஓடனே ஓடி வந்தீப்பனே. அங்க நடக்க வேண்டிய அத்தன கருமங்களையும் செறப்பாச் செஞ்சீப்பனே.”

“ஹஸரத் அவரட மய்யத்த அஸர் தொமுகையோட எடுக்க நாங்க முடிவு செஞ்சிட்டோம். அதனால் வாப்பா ஒங்கள கையோட கூட்டிவரச் சென்னாரு. மாமாட பேருல பெரிய

கத்தம் ஒண்டு ஒதி தமாம் செஞ்சி போடுறத்துக்கும் வாப்பா நிய்யத்து வச்சீக்குறாரு.”

“ஒங்கட வாப்பா சென்ன விஷயமொண்ட என்னால தட்டிக் கழிச்ச ஏழா. அது மட்டுமல்ல, மவ்தாப்போன மாமாவும் என்னோட மிச்சம் முகப்பத்தா பழகினவரு. அதனால் மய்யத்தூட்டுக் கருமங்கள் எல்லாதையும் முன்னிண்டு நெறவேத்துறது ஏண்ட பொறுப்பு. ஆனா, பெரிய கத்தம் ஓதுறத்த மட்டும் வேற தாருக்காவது குடுத்திட்டா நல்லாயிருக்கும் தொரே.”

“ஹஸரத் அதென்ன அது? பெரிய கத்தம் ஓதுறத்த மட்டும் வேறு தாருக்காவது குடுக்கச் செல்லி என்னத்துக்கு அப்பிடிச் செல்லுறங்க?”

“தொரே, நேத்துப் பேஞ்ச மழக்கி இண்டு மொழச்ச காளான் போல என்னென்னமோ இயக்கங்கள் எங்கட ஊருக்குள்ளும் வளந்திட்டுது.

பெரிய கத்தம் ஒதுறது மட்டுமல்ல மய்யத்தொண்டுக்கு வழமையாச் செஞ்சி வந்த எத்தனையோ கருமங்கள், இஸ்லாத்துக்கு மொரணன் எண்டு அவங்க இப்ப எங்களோட வாதிட வாறாங்க. வாக்குவாதப் படுறாங்க. அடிபுடிச் சண்டைகளுக்கு வாறாங்க. இதெல்லாம் ஒங்களுக்கும் தெரிந்த விஷயங்கள். அப்பிடி ஈக்க எப்பிடி தொரே நான் வந்து பெரிய கத்தம் ஒதுவேன்?”

“ஹஸரத் நாங்க இருக்கும் வர நீங்க தாருக்கும் பயப்புடத் தேவ இல்ல. அதுக்கேத்த பாதுகாப்ப நாங்க ஒங்களுக்குத் தருவோம். நீங்க கட்டாயம் வந்து, பெரிய கத்தத்த ஒதி தமாம் செஞ்சி தரத்தான் வேணும்”

“தொரே பெரிய கத்தம் ஒதுற இன்னும் எத்தனையோ பேர் ஊரில இருக்கிறாங்க. நான் புள்ளகுட்டிக் காரன். அதனால் என்ன இந்தப் பொறுப்புல இருந்து கை கழற்றி உடுங்கோ தொரே”

“ஒங்கள கூட்டி வரச் சென்னது வாப்பாட உத்தரவு. அதனால் நீங்க கட்டாயம் எங்களோட வரத்தான் வேணும்.”

“சரி, தொரே சரி. அபூ தாஹிர் ஹாஜியார் ஊர் தலைவர். அதனால் அவர்ட பேச்சு எனக்குத் தட்டிக் கழிச்ச ஏழா. ஒங்கட மொகத்த முறிச்சவும் ஏழா. சரி, நீங்க அப்ப போங்கோ. நான் இன்னும் கொஞ்ச நேரத்துல வந்திடுறேன்”

“ஹஸரத், நீங்க வரும் வர நாங்க இங்க நிற்கிறோம். எங்கட வாகனத் திலேயே ஒங்களுக்கும் போகலாம்.”

“சரி தொரே, சரி. நான் ரெடியாகி வரும் வர அப்ப இரீங்கோ. பெரிய கத்தத்த ஒதி தமாம் செஞ்சி தாறேன்.”

ஆலிம்ஷா வேறு வழி ஏதும் இன்றி அவர்களது கோரிக்கைக்கு உடன் பட்டாலும் அவர் ஓர் இக்கட்டான நிலைக்கே ஆளாகி இருந்தார். அவருக்கு இவர்களின் வற்புறுத்தல்கள் ஒரு பக்கம் இருக்க, மறு பக்கம் அச்சுறுத்தல்களும் இருக்கவே செய்தன. அதனால் அவர் இரு பக்கங்களும் எரியும் தீப்பந்தம் ஒன்றின் நிலைக்கு ஆளாகி இருந்தார். அது போதாக்க குறைக்கு ஏற்கனவே முன் ஹாலில் நடந்தவற்றை நன்கு அவதானித்த வண்ணம் இருந்த அவரது மனைவி உம்மு ஹாணி அப்போது அவரை எதிர் கொண்டு விட்டாள்.

“நடந்த பேச்சுவாத்த எல்லாத்தையும் நான் கேட்டுக் கொண்டுதான் இருந்தேன். இப்ப இனி என்ன செய்யப் போறீங்க?”

“அபூ தாஹிர் ஹாஜியார் பகச்சிக் கொள்ளவும் ஏழா. அதனால் நடக்கிறது நடக்கட்டும். நான் பெரிய கத்தத்த ஒதி தமாம் செஞ்சி குடுத்திட்டு வாறேன்.”

“நீங்க சரி. போங்கோ, போங்கோ. ஹாஜியார் ஒங்களுக்கு

பொருமதியான ஹதியா ஒண்டும் தருவாறு. மகனுக்கு போடின் பீசும் குடுக்க இருக்கு.”

சற்று நேரத்தில் ஜனாலா வீட்டுக்குச் செல்ல ஏற்ற ஆடை அலங்காரங்களுடன் அவர் முன் வாயிலுக்கு வந்து விட்டார். வெண்ணிற நீண்ட அங்கியொன்றை அணிந்து, தலையில் தொப்பியுடன் கூடிய பச்சை நிறத் தலைப்பாகையொன்றைத் தரித்து, முக்கோண வடிவில் மடிக்கப்பட்ட மக்கத்துச் சால்வையொன்றை முதுகுப் புறமாகப் போத்தியிருந்த அவரது தோற்றம் ஆலிம் ஒருவருக்கான சிறந்த ஆளுமையை அவருக்குக் கொடுத்திருந்தன. கண்களுக்கு சுருமா இடப்பட்டதனால் ஏற்பட்ட அவரது சீரான முகத் தோற்றம் அவ்வாறான மையை மேலும் மெருகூட்டிக் கொண்டிருந்தது. அது மட்டுமல்ல உடலெங்குமாய் கம கம என அத்தர் வாசமும் பரவிக் கொண்டிருந்தது.

“சரி, தொரே சரி. நாங்க பிஸ்மில்லோட, வலது கால முன் வச்சி, எங்கட பயணத்த ஆரம்பிச்சுவோம்.”

சாரதி ஆசனத்தில் மவ்ஜுத் துரை அமர அதனை ஒட்டிய ஆசனத்தில் ஆலிம்ஷா அவர்கள் அமர்ந்து கொண்டார். நியாஸ் துரை பின் ஆசனமொன்றில் அமர்ந்தார். மையத்து வீடு வரும் வரை அவர்களுக்குள் எவ்விதமான உரையாடல் களும் நடைபெறவில்லை.

சற்று நேரத்தில் அவர்கள் பயணித்த வாகனம் ஜனாலா வீட்டை

வந்தடைந்தது. அங்கு பலரும் வந்து போய்க் கொண்டிருந்தனர். அவர்களுள் ஒருவராக இருந்த அபு தாஹிர் ஹாஜியார் ஓடி வந்து ஆலிம்ஷா அவர்களை ஸலாம் சொல்லி வரவேற்று முலாபஹாச் செய்து கொண்டார். அதன் பிறகு அவர் ஜனாலா வைக்கப்பட்டிருந்த இடத்துக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டார். அங்கு பெரிய கத்தம் ஒதுவதற்கு ஏற்ற சகல ஏற்பாடுகளும் செய்யப்பட்டிருந்தன. ஜனாலாவின் தலைமாட்டுப் புறமாக மேசையொன்று வைக்கப்பட்டு அதற்குப் பக்கத்தில் இருந்த கதிரைக்கு வெள்ளை விரிப் பொன்றும் விரிக்கப்பட்டிருந்தது. மேசைக்கு மேல் திருக்குர்ஆன் வைக்கப்பட்டிருந்தது. விலையுயர்ந்த, வாசனை மிகுந்த ஊதுவத்திகள் பக்கத்தில் புகைந்து கொண்டிருந்தன. சாம்பிராணிச் சட்டியும் ஓய்வின்றிப் புகைந்து கொண்டிருந்தது. இவை எல்லா வற்றுக்கும் மேலாகக் கட்டப்பட்டிருந்த மேற்கட்டி அவ்விடம் ஒரு புனிதப் பிரதேசம் என்பதைப் பிரகடனப் படுத்தியவாறு இருந்தது.

அபுதாஹிர் ஹாஜியார் ஆலிம்ஷா அவர்களின் கையிரண்டையும் பற்றியவாறு ஜனாலாவுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமைகளை விபரிக்க ஆரம்பித்தார்.

“ஹஸரத், பெரிய கத்தம் ஒதி, அதத் தமாமாக்கி, மய்யத்தக் குளிப்பாட்டி, மய்யத்துக்குக் கவன் உடுப்பாட்டி, சந்தூக்குல மய்யத்த வச்சி, ஷஹாதத் கலிமாவோட ஜனாலா ஊர்வலத்த முன்னிண்டு நடாத்தி, மைய்யத்த கபுருல வச்சி,

அதுக்குப் பெறகு தல்கீன் ஓதுற வரக்கிமான சகல கருமங்களும் ஓங்கட பொறுப்புலதான் நடக்க வேணும்.”

“இன்ஷா அல்லாஹ், ஹாஜி யார் அதெல் லாதையும் நான் செறப்பாச் செஞ்சி தருவேன். அது ஏண்டகடம்.”

அதன் பிறகு ஆலிம்ஷா அவர்கள் தனக்கு ஒதுக்கப்பட்ட இடத்தில் அமர்ந்து மிகவும் பய பக்தியுடன் திருக்குர்ஆனை ஓத ஆரம்பித்தார். அவரின் மேசை மீது உயர் ரக ஈச்சம் பழ வர்க்கங்களும், கற்கண்டும் வைக்கப்பட்டிருந்தன. குளிர் பானங்களும் பரிமாரப் பட்டிருந்தன. எனினும் அவர் ஓர் ஆசாரம் மிகுந்த ஆலிம் குடும்ப மொன்றைச் சோந்தவராதலால் ஜனாஸா வீடுகளில் உண்பதையோ, குடிப்பதையோ தவிர்த்தே நடந்து கொண்டார்.

ஜனாஸாவுக்கு இறுதி மரியாதை செலுத்துவதற்கு ஏராளமானவர்கள் வரிசையாக வந்து கொண்டிருந்தனர். அவர்களுல் பெரிய கத்தம் ஒதுவது இஸ்லாத்துக்கு முரணான சொல்லிக் கொள்ளும் ஒரு சிலரின் பார்வை ஆலிம்ஷா அவர்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை. அதனால் அவர்கள் தன்னை மிரட்டுகிறார்களோ என ஓர் அச்சம் அவருக்குள் உருவாகி விட்டது. மருண்டவன் கண்களுக்கு இருண்டதெல்லாம் பேய் எனும் மன நிலைக்கு அவர் ஆளாகி விட்டார். அதனால் அவரின் உள்ளம் மட்டுமல்ல உடலும் பதற ஆரம்பித்து விட்டது. நா

வரண்டு விட்டது. எனினும் இறைவனை முன்னிருத்தி பெரிய கத்தத்தை ஒருவாறு ஒதி முடித்து விட்டார் அதன் பிறகு ஜனாஸாவுக்கு உரிய ஏனைய கடமைகளை நிறைவேற்றி வைக்க அவர் அங்கிருந்து அகன்று சென்றார் அங்கும் அவருக்குப் பாரிய பொறுப்புக்கள் இருந்தன. பெரிய இடத்து ஜனாஸா என்பதால் அதற்குரிய கடமைகள் பெரிய அளவிலேயே நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென அவர் வேண்டப்பட்டு இருந்தார். சிறப்பாக அவை எல்லாவற்றையும் நிறைவேற்றி வைத்த அவர் தான் ஒதிய பெரிய கத்தத்தை தமாம் செய்வதற்கு ஜனாஸாவுக்கு அருகில் வந்து அமர்ந்து கொண்டார்.

மீண்டும் ஊதுபத்திகள் பற்றவைக்கப்பட்டன. அவற்றின் நறுமணம் எங்கும் பரவியது. அபூதாஹிர் ஹாஜியார் சாம்பிராணிச் சட்டியில் சாம்பிராணி போட, ஆலிம்ஷா அவர்கள் பெரிய கத்தத்தை தமாம் செய்ய ஆரம்பித்தார். ஜனாஸாவைச் சுற்றியிருந்தவர்களுள் ஒரு சிலர் தன்னையே உற்று நோக்கிக் கொண்டிருப்பதையிட்டு ஆலிம்ஷா அவர்களுக்கு உள்ளூரப் பயமொன்று இருக்கவே செய்தது.

எனினும் அபூதாஹிர் ஹாஜியாரினது பாதுகாப்பு தொடர்ந்து கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை அவருக்குள் இருந்தாலும் ஜனாஸா நல்லடக்கத்தின் பின்பு எந்தப் பாதுகாப்பும் அவருக்கு இருக்க வில்லையென்பதை நினைத்து போகும் வழியில் மீண்டும் அவர் தனக்குள் சிரித்துக் கொண்டார்.

“அல் லாஹ்டு பாதுகாப்பு எனக்கு இருக்கக் குள்ள தாருடயாவது பாதுகாப்பு எனக்கு என்னத்துக்கென்?”

அவ்வாறு தன்னையச் சமாதானப் படுத்திக் கொண்ட அவர் தளர்ந்து போன நிலையிலேயே வீடு வந்து சேர்ந்தார். அங்கே அவரை அவரது மனைவி முன் வாயிலில் வைத்தே எதிர்ப்பு கொண்டாள்.

“கெணத்தடிக்குப் பெய்த்து குளிச்சிட்டே வாங்கோ, நான் கோப்பி ஒரு கோப்பி ஊத்தி எடுக்கிறேன்.”

அதன்படி அவர் கிணறு வரை சென்று குளித்து விட்டு வர மனைவி கோப்பிக் கோப்பையுடன் முன் வாயிலில் காத்திருந்தாள். அவரின் நொந்து போன உள்ளத்துக்கு அவள் கொடுத்த கோப்பி இதமாக இருந்தது.

“கெடச்ச ஹதியாவால மகன்ட் போடின பீசக் கட்ட ஏழுமாயிருக்குமா?”

“என்ன ஹதியாவென்? ஒரு ஹதியாவும் கெடச்ச இல்ல. ஆத்தக் கடக்கிற வரக்கிம்தான் அண்ணன், தம்பி ஒறவு. கடந்ததுக்குப் பெறகு நான் தாரோ, நீ தாரோ எண்டு பழய மனிஷர் சென்ன கத உண்மையாப் பெயித்திட்டுது.”

“அல்லாஹ்டு கலாமத்தானே நீங்க ஒதினீங்க. அதுட கூலிய அல்லாஹ் ஒங்களுக்குத் தருவான்.”

ஆலிம் ஷாவின் மனதைத் தேற்ற அவள் அவ்வாறு சொன்னாலும்

ஏதோ ஹதியாவொன்று உடனே கிடைக்காதது அவளுக்குமும் ஒரு குறையாகவே பட்டது. அதைக் காட்டிக் கொள்ளாமல் அவள் அங்கிருந்து அகன்று சென்றாள். சற்று நேரம் செல்ல கதிரையில் சாய்ந்திருந்த ஆலிம்ஷா அவர்கள் கண் அயர்ந்து விட்டார். அப்போது ஏதோ சத்தம் ஒன்று கேட்க அவர்கள் வழித்துக் கொண்டார்.

“தம்பி, தம்பி, கல்லெறியாதே, ஏண்ட ஊட்ட அடிச்சி நொறுக்காதே. நான் புள்ள குட்டிக்காரன்.”

ஆலிம் ஷா உரக்கக் கத்தியதைக் கேட்டு விட்டு அவரின் மனைவி பதறியடித்துக் கொண்டு முன் வாயிலுக்கு ஓடி வந்தாள்.

“உம்முஹானி, ஓடு, ஓடு, பின்பக்கமா ஓடு. அவங்க வந்து எங்கட ஊட்டுக்குக் கல் அடிக்கிறாங்க.”

“அப்பிடி தாரு எங்கட ஊட்டுக்குக் கல் அடிக்க வருவாங்க. இங்க தாரையும் காண இல்லயே. நீங்க என்னமோ மனாம் ஒண்டக் கண்டு இருக்கிறீங்க போல. இப்ப மஹ்ரிபுக்கு நேரமாகிட்டுது. பள்ளிவாசலுக்குப் பெய்த்து இமாம் ஜமாத்த நடத்திப் போட்டு வாங்கோ. அல்லா எங்களக் கையுட மாட்டான். நான் பயத்துப் பலகாரம் செஞ்சி வச்சிருக்கிறேன். இஞ்சி போட்ட தேத்தண்ணி ஒண்டும் ஊத்தித் தரலாம்.”

அவர் எழுந்து பள்ளிவாசலை நோக்கி நடையைக் கட்டினார்.

பொய் தவிர்த்தல்

பொய்க்காக பொய் சொல்வதிலும்
 மெய் மறந்து பொய் சொல்வதிலும்
 நமக்கெனின் பயன்.
 கட்டளை பிறப்பிக்கப்பட்ட
 கல்புகளைத்தானே இறையவன் படைத்தருளினான்.
 பாவியாகி பல ஆசைக்கு அடங்கி
 இறைபுழிப்புக்குள் சிறைக்கைதியாய்-நீ
 இருப்பதையறியாமலா? பொய் பொய்யாக
 மந்தைகளின் புழுக்கை போல் கொட்டித் தீர்க்கிறாய்.
 அது ஊரெங்கும் நாற்றம் பரப்பி
 ஒரு மேகத்தைப் போல் உயர்ந்து
 ஓடிக்கொண்டேயிருக்கிறது உன் தலைக்கு மேலாக.
 நீ பொய் பொய்யாக
 இன்னுமின்னும் சொல்வதில் பச்சை மரங்கள்
 வேகமாக வளர்ந்து முகில் ஊட்டங்களை
 உண்டு பண்ணலாம்.
 உன் பொய்கள் அப்போது
 மழையாக பொழிந்து
 உன் குழந்தையையும் என் குழந்தையையும்
 அது நனைக்கலாம்.

ஆண் வேசி

தடை செய்யப்பட்ட ஒரு புனைதலுக்காய்
இருள் கடந்து பயமுடைத்து
பெரும் பசி கொண்டுமுந்து
பெண் பச்சை உடல் சதையுண்ண முனைகிறாய்.
நீ ஒரு மகழ்த்துளி கொண்டு அனைக்கும்
குப்பிலாம்பின் தீப்பொறியாசைக்காய்
கடல் மலை இன்னும் வளம் தானீடி
பயணித்து ஜெய்த்துப் போகிறாய்.
பூமி, பூமி தானீடிய வாழ்க்கையையும்
பூஜ்ஜியமாக்கிக் கொண்டு.
என் பார்வையில் நீயொரு தற்கொலைவாதி.

ஜே.பிரோஸ்கான்

நித்தியமானது எனக் கூறப்படும் மறு உலக வாழ்வானது, நிச்சயமானது? எனினும் நித்தியத்துவமற்றதான இந்நிலவுலக வாழ்க்கை இவ்வகையிலே, எமக்கமைந்துள்ளது. எதார்த்த நிதர்சனமாகும். அதனால் எமக்கு நித்தியா நித்தியமான இவ்வுலக வாழ்வில் நித்தியகருமங்கள் நியதியாக அமைந்துள்ளன என்பது எதார்த்தமே. இந்நிலையில் எமக்கு நிச்சிதமானதான தற்போதைய நிலவுலக வாழ்வின் மற்றைய நிதர்சன யதார்த்தமானது நிகழ்காலம் என்பது மாத்திரமே. ஏனெனில் ஸ்ரீரஜ்னீஸ் என்பவர் குறிப்பிடுவது போன்று இறந்தகாலம் அல்லது கடந்த காலம் என்பது எமது வெறும் நினைவுகளாகி விடுகின்றன. வருங்காலம் அல்லது எதிர்காலம் எமது நிச்சயமற்ற கனவு அல்லது கற்பனையாகும். நிசார்த்தமாக நினைத்துப் பார்க்கையில் இவ்விரண்டும் எமது கையிருப்பில் இல்லாதவை. ஆக எமது கையிருப்பில் நிகழ்காலம் மாத்திரமே உள்ளது.

காலமும் கருமங்களும்

சிப்துல் ஹமீட் தாஸீம் (சிப்தா)

இந்நிகழ்காலமும் நமக்கு நிரந்தரமானதல்ல. அது நாளைப் பொழுதின் நினைவுகளாகிவிடுகின்றது. இவ்வகையில் நோக்கும்போது வாழ்க்கையில் நிரந்தரம் என்பது எப்போதுமே நிலைக்களமாக அல்லது தங்குமிடமாக இருக்க முடியாது. மாற்றம் என்பது மாத்திரம் மாறாதது எனக் கூறப்படுவது போல நிலையற்றது என்பது மாத்திரமே நிலையானதாகிவிடுகிறது. சங்ககாலப் புலவனொருவன் இன்பமும் துன்பமும் நிறைந்த இவ்வுலகில் நிலையாமையே நிலையானது என்பதனை "நில்லாமையே நிலையற்றாகலின்" என்ற குறந்தொகைப்பாடல் வரிகளில் முன்மொழிகிறான். அதனைச் சோழர்காலத்து சீவகச் சிந்தாமணியும் "நிலையில்லா உலகின் ..." என வழி மொழிகின்றது. இத்தகைய நிலையில்லா உலகிலே உயிர்களின் வாழ்வும் நிலையற்றது என்பதனை எட்டுத் தொகை நூலான கலித் தொகை "வளியினும் வரை நிலலா வாழும் நாள் ..." எனும் (பாலைத்தினை 19) வரிகள் நாம் வாழும் நாளானது நிலையாமையுடைய காற்றைப் போன்றது எனக் கூறுகின்றது.

நிலையற்றதான நிலவுலகினை நிர்வாகம் செய்யவும், நில மாந்தரை நிக் கானுக்கிரகம் பண்ணவுமென நிருநாசனாக அல்லது நிரவயனாக நித்தன் என ஒரு நிருபன் சுயம்புவாகவே தோன்றியிருக்கலாம். அல்லது அவன் (அவ்விறைவன்) காலத்துக்கு காலம் அக்காலங்களின் தேவை நோக்கி நிலையான நிலை பெறுதலின் பொருட்டு - அதாவது துன்பமற்ற நிலையையடையும் வண்ணம் - தீர்க்கதரிசிகள் எனப் படுவோரினால் மூளைச் சலவை செய்யப்பட வேண்டியிருக்கும் மாந்தருக்காகத் தோற்றுவிக்கப் பட்டிருக்கலாம். மேலும் மண்ணவர் களின் மண்ணையாளும் மன்னவர் களும் சரி அஞ்ஞானிகள் உட்பட்ட சாமானியர்களும் சரி, மறைஞ்ஞானிகள் எவருமே பரிபூரணமானவர்களல்லர், இவ்வுண்மையினையே

பூரணங்கண்டோர் இப்பூமியிலே வரக் காரணமில்லையடி - குதம்பாய் காரணமில்லையடி.

என்ற குதம்பைச் சித்தனாரின் பாடல் வரிகளும் எமக்குணர்த்துகின்றன. இவ்வகையில் மண்ணின் மைந்தர்கள் யாவரும் வெள்ளையடிக்கப்பட்ட கல்லறைகளே. இக்கல்லறைகளை வகைப்படுத்தலாம் அல்லது தரம்பிரிக்கலாம் என்பதனைக்

குணம் நாடிக் குற்றமும் நாடி, அவற்றுள் மிகைநாடி மிக்ககொளல்

என்ற வள்ளுவன் வாக்கும் வக்கும் எம்மை மனங்கொள்ள வைக்கின்றன. எது எவ்வாறாக இருப்பினும் மானுட

வாழ்வு நித்தியத்துவத்துவ முடைய தாகவே நிலை பெற்றிருப்பின் - அதாவது மனித மரணம் மாத்திரம் இல்லாதிருப்பின் - கடவுட்கொள்கைகள் மதங்கள் வழிபாட்டிடங்கள் பிரார்த்தனைகள் அனைத்துமே நிலைபெறுதலின்றி நிலையழிந்து போய்விட்டிருக்கும் இதனை அடி நிலையாகக் கொண்டே மாந்தரைப் போலவே மதங்களும் காலப் போக்கில் அழியக் கூடிய வையையென்றும் புதிது புதிதாக மனித இனம் தோற்றமுறும் போது அவ்வினத்தின் நிலைமைகளுக்கேற்ப மதங்களும் மாற்றமுறுமென்றும் பேட்ரன்ட் ரஸ்ஸல் குறிப்பிடுகின்றார். சுருங்கவே கூறின் நித்தியப்பிரளயம் என ஒன்று இருப்பதனாலயே இறை என ஒருவன் இத்தரணியில் இலங்கிக் கொண்டிருக்கின்றான்.

இனி நிலையற்ற நமது நிலவலய வாழ்க்கையிலயே நமக்குரியதுனிப்பதிசயம் அதன் ஒவ்வொரு விநாடியிலும் நாம் காணும் பரிணாம வளர்ச்சியேயாகும். இவ்வளர்ச்சியில் கதையுமுண்டு, விடுகதையுமுண்டு கவிதையுமுண்டு. உள்ளே புகும்போது இன்னுமின்னுமாகப் புதிர்கள் புறப்படுவதே எமது வாழ்வின் அடையாளமாகின்றது. இப்புதிர்களினூடே எமக்கேற்படும் ஆபத்துக்களும் ஆச்சரியங்களும் ஆசுவாசங்களும் ஆற்றுதல்களும் ஆற்றித் தோற்றுதல்களும் ஆற்றுப்படுத்தல்களும் ஆனந்தக்களிப்புக்களும் இவற்றினிடையே நாம் முன்னேறிச் செல்லும் அனுபவங்களும் ஏதோ ஒரு வகையில் சுவாரசியமானவை.

அவற்றினை என்னேரமும் இழந்து விடாமல் நிச்சிந்தையுடன் மகிழ்ச்சியாகவே வாழ்வினை கொண்டு செல்வோம். நாளை சிந்தனையிலே நேற்றைய பொழுது வீணாகி விட்டது என்ற கழிவிருக்கம் சிறிதுமின்றி நாளைய பொழுதினையே அது சில சந்தர்ப்பங்களில் கனவாகவே முடியக் கூடுமாயினும் கருத்தினைக் கொண்டு இன்றைய பொழுதினை மகிழ்ச்சியாக இருப்பவர்களே வெற்றியாளர்களாகின்றனர் என்றவாறு கூறுகின்றனர், உளவியலாளர்கள். ஆக நாளைய கனவு அல்லது எதிர்பார்ப்பு இன்றைய காலோ

சித, காத்திரமான செயல்களினாலேயே சாத்தியமாகின்றது. ஆனபடியால் இன்றைய பொழுதினை அல்லது காலத்தினை நாளைய பொழுது நோக்கிய புரிந்துணர்வுடனும் கடமையுணர்வுடனுமான கருமங்களுடன் சந்தோசமான தாக்குவோம்.

நிகழ்பொழுது நாளைய நிக்கித்தமான பொழுதாக நலமாகவே நிகம்பெற வாட்சல்யமான வாழ்த்துக்களை வழமைபோலவே வகுமையுடனும் வடுத்தல் செய்யும்.

கை தட்டிச் சிரிக்கிறது
குழந்தை

எனக்கு அவமானமாக இருக்கின்றது.

நேரே சென்று மண்கை மோதுகின்றது
மழை
எனக்கு துணிச்சல் போவதில்லை
எது உண்மை
எது பொய்?

எனக்குள்ளே எளிமையான வார்த்தைகள்

எரிந்துகொண்டிருக்கும் சிக்கரட்டை
விரல்களால் தாங்க முடியவில்லை

எனக்கோ எரியத்துவங்கவும்
எரிந்து முடியவும்
அவகாசமில்லை

பகல் எரிகிறது
இரவும் எரிகிறது
தேகம் எரியவில்லை

கிரிஷாந்

ஆரம்பித்தல்

எண்ணக்கிடங்கில் வீழ்த்த
ஒரு சிகரட்டை
எரிந்து கருகும் வரை
புகை

எழுந்தால் எங்கே செல்வது
எதிரே வாழ்க்கை

இருப்பதுவும் வாழ்க்கை
இரு.

எங்கள் கிராமம்
சிரமத்தில் சிக்கி விட்டது
செழிப்புகள் செத்து விட்டன
தேசமும் கூடத்தான்

வானம்
அழும்
காலத்தில் சிரித்து
எங்கள் வாழ்கையை
சுவைத்து விட்டன

மேல் நோக்கி நகைக்கும்
பச்சைப்பயிர்கள்தான்
எங்கள் வாழ்கைச்சக்கரம்
வானம் கண்ணீர் சிந்தாததால்
நாங்கள் சிந்துகிறோம்!
எங்கள் கண்ணீரால்
எந்த விவசாயி வாழப்போறான்?
எவர் வாழ்வு மீளும்...

விவசாயியின் விசம்பல்

மிகிந்தலை ஏ. பாரிஸ்

வருடா வருடம்
வயிறு கழுவினோம்
இம்முறை என் செய்வோம்!
எந்த முதலாளி
தந்து உதவுவான்?

மழை இருந்திருந்தால்
வலை வீசியிருப்பார்கள்
வானமே ஏமாற்றி விட்ட போது
மனிதன் ஏற்றுக்கொள்வானா?

இப்போதெல்லாம்
வயல் முழுவதும்
பொருக்கு வெடித்து கிடக்கு
புற்களும்
சுருகு முட்களும்
சண்டித்தனம் காட்டுகிறது

சேனைகள் எல்லாம்
வனமாகி விட்டன
வாழ்கை பிணமாகி விட்டது
சேற்று நீர் இல்லாததால்
சோற்றுப்பானையும்
சோம்பேறியாகி விட்டது!

இந்த வருடம்
இப்படி கிடக்கையில்
அடுத்த வருடம் நம்பி
எவன் கடன் தருவான்?

நம்பிக்கை சிதைக்காமல்
அவனிடமும் நகர்கிறேன்
அழுது புலம்பிய வண்ணம்.

அவதானம் - 1

மின்சாரமாய் தாக்கும் கவிதை ஒன்றை வாசித்துணர்ந்து அதன் கீழ் நிலைசார்ந்த அவதானங்களை நோக்கும் பிரதிகளை ஒன்றன் பின் ஒன்றாக நிரற்படுத்துகின்ற ஒரு போக்கு அருகி வரும் இன்றைய விமரிசன நோக்கில், புதிய ஒரு அத்தியாய முனைப்பு அப்படியே தூர்ந்த நிலையில் இருக்கின்றது. கவிதை என்பது மனதுக்குள் நின்று வளர்ந்து அது தருகின்ற ஈர்ப்பில் ஓர் அசாதாரண கிளர்ச்சியை ஏற்படுத்தி புதிய நிரம்பல் படிமங்களை காட்சிப்படுத்தி விறைக்க வேண்டும் என்பது பொதுவான நோக்காகும்.

சந்தர்ப்பங்கள், சம்பவங்கள் என்பனவற்றினை ஆழ்மனதில் புதைத்து அதற்கு கவிதை மொழியை உருவித்து அதன் கருத்தில் ஆழமிக்க தாக்கம் ஒன்றை வாசகன் மனதிலும் மனக்கண்ணிலும் உய்த்துவிட வேண்டும் என்று எல்லாக் "கவிஞர்களும்" ஆதங்கம் கொண்டுள்ளனர். அந்த ஆதங்கம் கவிதைகளாயும் கவிதை சார்ந்த பிரதிகளாயும் அவ்வப்போது எமது புலன்களில் உலாவருகின்றன.

காற்றை அழைத்துச் சென்றவர்கள்

ஜீல் கவிதைகள் பற்றிய

கீழ்நிலை பதிவுகள்

- இப்னு ஆயிஷா

1990களின் பின்னர் யுத்தம் மற்றும் யுத்தத்தின் விளைவுகள் இலக்கியங்களின் முக்கி ஒரு அடையாளமாகவும் குறியீடாகவும் இருந்துள்ளன. இன்றும் சில பிரதிகளில் அவ்வாறான ஒரு நிலை இருந்து வருகின்றது. சுனாமிக்குப் பின்னும், யுத்தத்திற்குப் பின்னும் கவிஞர்களின் நல்ல உணர்ச்சிமிக்க கவிதைகள் கலாவதியாகிய ஒரு துரதிஷ்ட நிலை இருப்பதாக குறிப்பிட இயலும்.

கவிதையின் நேர்நிலையான வாசிப்புக்களும் எதிர்நிலையான அவதானங்களும் விமரிசன அரங்கில் ஒரு முன்னிலையான இருக்கையாக இருக்கின்றபோது 2010ம் ஆண்டுகளுக்குப் பின் கவிதைகளின் மிக ஆழமான நோக்குகள், கவனஈர்ப்புகள் இழந்து வெறும் சுயகழிவிக்க அல்லது சுய அனுப படிமங்கள் மட்டுமே கவிதைகளின் கருத்தியலாக வெளிவருகின்றன.

அவதானம் - II : காற்றை அழைத்துச் சென்றவர்கள்

இது மருதமுனை ஜமில்லின் மூன்றாவது கவிதைப் பிரதியாகும். இதற்கு முன்னர் தனித்தலையும் பறவையின் துயர் கவியும் பாடல்கள் (யாழ் இலக்கியப் பேரவையின் கவிஞர் அப்யாத்துறை விருது) உடையக் காத்திருத்தல் (கொடகே சாகித்திய சான்றிதழ்) ஆகிய இரண்டு பிரதிகளைத் தந்துள்ளார். இவரது இரண்டாவது கவிதைப் பிரதிக்கும் மூன்றாவது கவிதைப் பிரதிக்கும் இடையில் ஒரு தொப்புல் கொடி உறவு இருப்பதான அனுபவங்களையும் அவதானங்களையும் தருகின்றது.

இரண்டு பிரதிகளும் கவிதையின் கட்டமைப்பு, கவிதையின் உள்ளடக்க முறைமை மற்றும் கவிதைகளின் கிளர்ச்சித்தன்மைகள் என்பன ஒன்றில் ஒன்று இடையறாது தொடர்ந்துள்ளதை அவதானிக்க இயலும்.

கவிதைக்குள் இருக்கின்ற ஆழமான உள்மன ஆதங்கம் மற்றும் கவிதையை நாடிச் சென்று கவிதையில் வாழ்கின்ற ஒரு எத்தனிப்பு என்பனவற்றை இவ்விரண்டு பிரதிகளும் ஒன்றில் ஒன்று தங்கி நிற்கின்றன. “தனித் தலையும் பறவையின் துயர் கவியும் பாடல்கள்” யுத்தச் சூழ்நிலையில் வெளிவந்த ஒன்று என்ற அத்தியாத்தின் கீழ் ஆய்வுக்கு உட்படுத்த வேண்டியது. அதேவேளை இரண்டாவது தொகுதி

யுத்த விளைவையும் ஏனைய நுண் சம்பவங்களையும் கொண்டு ஆக்கப் பட்டவை. ஆனால் மூன்றாவது, இரண்டாவதில் ஒரு தொடராகவும் யுத்தம் என்ற கவிதைச் சொல்லாட்சிகளை அப்படியே மறந்து விட்ட ஒரு போக்கையும் கொண்டுள்ளதுடன், அவதானம் - 1 ல் குறிப்பிடப்பட்ட உணர்ச்சிமிக்க கவிதைகள் கலாவதியாகிவிட்டன என்ற கூற்றையும் மறுதலிக்கின்றது.

சம்பவங்களைப் புணர்ந்து கவிதைகளை அசைபோடாது, கவிதைகள் ஊடாகவே சம்பவங்களை அணுகுகின்ற தனித்தவத்தை ஜமில்லின் கவிதை நுகர்ச்சி எமக்குள் துள்ளிக் குதிக்கின்றது.

பின் நவீன கவிதைச் சட்டகங்களுக்குள் இருக்கின்ற சொல்லாட்சிகளையும் குறியீட்டு முறைகளையும் எளிய வடிவங்களாக கையாண்டு, சாதாரண கவிதைப் பிரியர்களுக்கும் கவிதைக்குள் நுழைந்து கவிதையின் ஆழங்களில் முத்துக் குளிக்க ஜமில்லின் கவிதைச் சொற்கள் உதிர்ந்துள்ளன.

இறுக்கமான சொற்களுக்குள் இருமையைக் கொண்டு கேள்விகள் மேல் வேள்விகள் செய்யும் “புதுமை” இலக்கிய கவிதைச் செல்நெறிக்குள் தனது பிரதியை சற்று தளர்த்தி எளிமையைக் கொண்டு கவிதையின் பாணியில் தனது மாற்றங்களை நிகழ்த்தியுள்ளார்.

பின் நவீன கவிதைச் சட்டகங்களுக்குள்
இருக்கின்ற சொல்லாட்சிகளையும் குறியீட்டு
முறைகளையும் எளிய வடிவங்களாக
கையாண்டு, சாதாரண கவிதைப் பிரியர்களுக்கும்
கவிதைக்குள் நுழைந்து கவிதையின் ஆழங்
களில் முத்துக் குளிக்க ஜமீல் இடமளித்துள்ளார்.

கவிதையாலேயே கவிதைகளின் தன்மைகளை நகர்த்த வேண்டும் என்று குறிப்பிடும் விமரிசன நோக்கில் சம்பவங்களை அசைபோட்டு கவிதை ஒன்றை எழுதுகின்ற மரபில் கவிதையாலேயே சம்பவங்களை நோக்கியுள்ளார், ஜமீல். இது இவரது கவிதைகளின் மிக முக்கியப் பண்பாகும். உதாரணமாக வண்ணாத்திப் பூச்சிகளின் வகுப்பறை, தெருவில் கிடக்கும் கனவு, உடைந்து போன கவிதைகளும் சிதைந்து போன மனதும் பாம்புகளின் வரைபடம், ஒளியைப் பயிரிடல், பூமியைக் கட்டிப் போட்ட வெட்டுக்கிளி ... இப்படி பல பிரதிகள் கவிதைக்குள் யதார்த்தமான கவிதைகளாக வாழ்கின்றன.

கவிதைக்காக எல்லா நிகழ்வுகளையும் எடுத்துவிடலாம் என்று கவிஞர் நிறுவியுள்ளமை இவரின் இந்த தனித்துவத்தை நிறுவ முயலும் ஒன்றாகும். இவரது கவிதைக்குள் சிறுவர் இலக்கியத்தின் மீதான அவாவுதல் நேர்ந்திருக்கின்றது. மேல் நிலையான வாசிப்பில் கவிதைக்குள் சிறுவர் இலக்கியத்திற்கான ஒரு அடையாளம் இருந்தாலும் கீழ் நிலையான வாசிப்பில் சிறுவர் களுக்கான ஒரு அரசியல் ஒளிர்கின்றது.

இதனை பின்னட்டையில் றியால் குறானா பின்வருமாறு நிறுவுகின்றார்.

“கவிதைக்கென்று ஒரு அரசியல் இருப்பதைப் போல, அரசியல் கவிதைகளும் மிகப் பரப்பான ஒன்றாகவே கடந்த காலத் தமிழில் பயிலப்பட்டு வந்திருக்கின்றது. ஆயினும், அந்த அரசியல் கதையாடல் பெண்கள் என்றும், இனக்குழு, சிறு சமூகம் என்ற இடத்தைக் கடந்து, விளிம்பு நிலையில் மிக மோசமாக பாவிக்கப்படும் சிறுவர்களின் மீது அக்கறை கொண்டிருக்கவில்லை.”

இந்த இலக்கியத் தோய்வை ஜமீல் தனது கவிதைகள் கொண்டு நிரப்புவது இவரது கவிதைகளின் ஒரு தாற்பரியம் என்று குறிப்பிட முடியும். குழந்தைகளே கவிதைகளாக இருக்கின்ற போது அவர்களின் மனதின் கீழ் தொங்கும் சாந்தம் மிக்க பரிவின் மீது நுண் தன்மையான அவதானங்களை ஒரு உளவியில் பாங்கில் எடுத்துரைத்துள்ளார். தனது சூழலில் அகக் கண்களாலும் புறக்கண்களாலும் அவதானிக்கப்படாமல் இருக்கின்ற எளிய விடயங்களுக்கு கவிதைத் தீ மூட்டி அவற்றினை சமூகத் தளங்களில் கொதிக்க வைத்திருப்பது இவரது

ஆற்றல் மற்றும் சிறப்பான பணி
யென்பேன்.

உம்மாவின் கைக்குழந்தை, பொம்
மைகள், குழந்தைத்தனம், முறையிடும்
பொம்மை என்று தொடரும் பல
கவிதைகள் சிறுவர் இலக்கியத்
தினையும் குழைந்து, கவிதைகளாகி
உள்ளன.

கால மாற்றம் சிறுவர்களையும் படிக்க
வேண்டும் என்ற கீழ்நிலை வாசிப்புக்கு
இவரது கவிதைகள் நம் மை
நகர்த்தியுள்ளன. வழமையான
பெண்ணியம், சமவுடமை, அதிகாரம்,
போர் என்ற வியாக்கியானங்களுக்குள்
தன்னை புறந்தள்ளி சிறுவரியல்
அல்லது சிறுவரியம் (Child hood) என்ற
பாணிக்குள் இவரது கவிதைகள் படம்
பிடிக்கின்றன.

கவிதை மொழியில் முன்னர்
குறிப்பிட்ட எளிய வடிவங்கள் தான்
இருக்கின்றன. இவரது கவிதைகள்
சிறுவர்களை பிரதான பாத்திரமாக
பாடுவது போல், சிறு குழந்தைத்
தனமான சிறிய சிறிய கவிதைகளாக
இருக்கின்றன. முடிவுகளும் விடுகதைத்
தனமாக வியப்பான ஒரு முடிவில்
மனதில் சலனங்களைத் தருகின்றன.
உதாரணமாக பின்வரும் கவிதையைக்
பார்க்கயியலும்.

காத்திருத்தல்
வெளியே சென்ற குழந்தைகள்

வீடு திரும்பும் வரை
தங்களுக்கென பிரத்தியேகமாக
ஒதுக்கப்பட்ட அறைகளில்
மிக நீண்ட நேரமாக
காத்திருந்தன பொம்மைகள்
விளையாடக் கலைந்து செல்ல...
(காற்றை அழைத்துச் சென்றவர்கள் ப.54)

சமூகத்தில் மற்றும் இயற்கையில்
நடக்கும் எளிய சம்பவங்களை
சிறுகதைகளில் துணைக் காட்சிகளாக
பார்த்திருக்கிறோம். ஆனால் இவரது
கவிதைகளில் இந்த சம்பவங்கள்
பிரதானமானவையாக இருக்கின்றன
குறிப்பிடத்தக்கது. இதனால் இவரது
கவிதைகள் மீதான அபரீதமான
அவதானமும் ஈர்ப்பும் நம்முள்
வெளிப்படுகின்றன.

விது என்ற அசோக்க ஹந்தகமவின்
திரைப்படம் சிறுவர் படமாக நோக்கப்
பட்ட போது, அது சிறுவர்களைக்
கொண்ட அரசியல் படம் என்ற
வியாக்கியானங்களை வாசித்து தமிழில்
பதிவு செய்தது போன்று இவரது
கவிதைகள் சிறுவர்கவிதைகள் என்று
அடையாளத்தோடு மிக முக்கிய சிறுவர்
அரசியலை, சிறுவர் உள வியலை
சமூகமயப்படுத்த துணிகின்றது என்று
குறிப்பிட வேண்டும். இதனை
இந்நூலுக்கு அணிந்துரை வழங்கியுள்ள
ஏபிஎம். இத்ரீஸ் அவர்களும், பின்
அட்டையில் ரியாஸ் குறானாவும்
பதிந்துள்ளனர்.

பின் அவதானம் - III

கவிதைகள் தந்துள்ள அளவிட முடியாத கிளர்ச்சிகளுக்குள்ளும் கவித்துவத்தின் தன்மைகள் பற்றியும் இவரது முந்திய கவிதைகளில் இருந்த ஆகர்சிப்பும் கிளர்ச்சியும் சற்றுத் தோய்ந்துள்ளதை குறிப்பிட முடியும். ஒன்றன் பின் ஒன்றாக வெளிவந்த கவிதைகளில் உள்ள பொருளடக்க ஒற்றுமைகள் மற்றும் அதன் உள்ளக உக்கிர அரசியல் என்பன கவித்துவத்தை பாதித்துள்ளது என்பது எனது கருத்தாகும். கவிதையின் மொழியில் சம்பவங்களுக்கு கொடுத்துள்ள முக்கியத்துவத்திற்கு ஏற்ப கவித்துவத்திற்கு கொடுக்காமை சிறு குறையாகும்.

அஃறிணைப் பொருட்களுக்கு முக்கியத்துவம் அளித்து அதன் குறியீடுகளால் தலைகற்றி பார்க்கின்ற பிரக்களையே கவிஞர் சற்றேனும் தனது கவிதைகளுக்குள் ஈர்க்கமை இவரை பிற கிழக்கிலங்கைக் கவிஞர்களிடமிருந்து பிரிக்கின்றது. கிழக்கு வட்டார சொற்களுக்கு அதீதத் தனமான பங்களிப்புகளுக்கு கவிதைகள் இடங்கொடுக்க வில்லை. குறிப்பாக உலகளாவிய சிறுவர் உளவியலுக்கு இவரது கவிதைகள் அளித்துள்ள ஆற்றுகை அதன் நோக்காக இருக்க முடியும். அத்தோடு கவிஞர்களான சசி, உமாவரதராஜன், அனார், நியாஸ் குறானா, மஜீத், ஆத்மா, அறபாத், அஷ்ரப் சிறாப்தீன் இப்படி நீளும் கவிஞர்களின் (இது முழுமையான பட்டியல் அல்ல) எந்த தாக்கமுமற்ற

கவிதைச் சட்டகங்களுக்குள் இருக்கின்ற சொல்லாட்சிகளையும் குறியீட்டு முறைகளையும் எளிய வடிவங்களாக கையாண்டு, சாதாரண கவிதைப் பிரியர்களுக்கும் கவிதைக்குள் நுழைந்து கவிதையின் ஆழங்களில் முத்துக் குளிக்க ஐயிலின் கவிதைச் சொற்கள் உதிர்த்துள்ளன.

ஒரு தனித்துவமும் இவருக்கு இருப்பதனை இவரின் மூன்று கவிதைப் பிரதிகளையும் வைத்து ஒப்பிட முடியும். உருவிலும் உள்ளடக்கத்திலும் நூலாக்க வடிவிலும் காற்றை அழைத்துச் சென்றவர்கள் என்ற ஜமீலின் கவிதைத் தொகுதி மிக சிறப்பாக அமைந்துள்ளது.

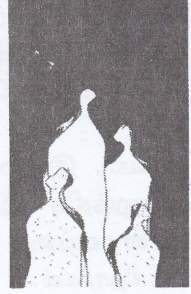
காற்றை அழைத்துச் சென்றவர்கள் என்ற தலைப்பு முன்பந்தியில் குறிப்பிட்ட சிறுவர் உளவியல் தொடர்பான பண்புகளுக்கு சில வேளை விதிவிலக்காக இருக்க முடியும். காற்றை அழைத்துச் சென்றவர்கள் என்ற நூல் தலைப்பு (உள்ளடக்க கவிதைகளில் இருந்து தெரிவு செய்யப்படாமை) கவிதை அரசியலின் உச்சத்தைக் காட்டுகின்றது. சிறுவர்கள் தொடர்பான கவிதை வாசிப்புக்குள் அழைத்துச் செல்ல கவிஞர் கையாண்டுள்ள நுட்பமான அணுகுமுறையாகும்.

1993ம் ஆண்டு சிறுவர் இலக்கியத் திற்காக தேசிய விருதைப் பெற்றவர் இதனைச் செய்யாமல் வேறு எதனைச் செய்ய இயலும்? வாழ்த்துக்கள்

பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள்

நாலடியார்

கே.எஸ்.சிவகுமாரன்

எட்டாம் வகுப்பு மாணவரின் இரசனையை மனதில் வைத்து அவர்களுக்கும் பயன்படக் கூடிய இலக்கியத் தகவல்களை இங்கு தருகிறேன். முதலில், நாலடியார் பற்றிச் சிறிது அறிந்து கொள்வோம்.

பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் பதின்எண் கீழ்க்கணக்கு என்ற ஒரு வகையுண்டு அத்தகைய நூல்களில் ஒன்று நாலடியார். திருக்குறள் போன்று அற நெறிகளை நான்கு வழிகளில் தெளிவாகப் புகட்டும் நூல் இது.

சமண சமய முனிவர்களே இந்த நாலடிப் பாடல்களைப் பாடினர். இவர்கள் வட இந்தியாவைத் சேர்ந்தவர்கள் என அறியக்கிடைக்கிறது. அதனால் வட மொழி என்றும் சமஸ்கிருதம், பாளி போன்ற மொழிகள் சார்ந்த கருத்தியல்கள் செல்வாக்கு இருந்த போதிலும் இவர்கள் அழகு தமிழில் இலகுவாக யாவரும் விளங்கத்தக்க விதத்தில் எழுதியமை வியக்கத்தக்கதாகும்.

பாண்டிய மன்னன் ஒருவன் 400 பாடல்களைத் தொகுத்து வெளியிட்டான் எனவும் கூறப்படுகின்றது. சமண முனிவர்களின் இந்த நாலடிப்பாடல்கள் வெண்பாவினால் ஆனவை. பல பாடல்களையும் வெவ்வேறு புலவர்கள் பாடினர் சில வேளைகளில் கூறியது கூறல் என்ற குற்றத்திற்கும் இவர்கள் ஆனார்கள்.

அறம், பொருள், இன்பம் என இப்பாடல்களை வகுக்கலாம் எனவும் தெரியவருகிறது பத்துப் பத்துப் பாடல்களாக 40 அதிகாரங்கள் இதில் உள்ளன. இந்த அரிய நூலில் ஆண்களை விழித்து 52 பாடல்கள் இருக்க பெண்களை விழித்து ஆறு பாடல்களே உள்ளன.

இப்பாடலாசிரியர்கள் சமண முனிவர்களாய் இருந்ததனால் துறவரத்திற்கே முக்கியத்துவமளித்தனர். இவர்களுடைய பாடல்களில் துறவரமே முதன்மை பெறுகிறது.

செல்வம், இளமை, யாக்கை போன்றனவை நிலையற்றவை என்பதை வலியுறுத்திய இந்த சமணர்கள் தூயதன்மை, துறவு, சினமின்மை போன்றவற்றை வரிசைப்படுத்தி, பின்புதான் இல்லறம் பற்றிப் பேசுகிறார்கள்.

சங்கமருவிய காலத்தில் நாலடியார் உருகிக் கொண்டது. நாலடியார் ஈற்றடிக்க கருத்தை விளக்கும். இனி நாலடியாரின் எனக்குப் பிடித்த பாடல்களை அதிக விளக்கமின்றி மேற்கொள் காட்ட விரும்புகிறேன்.

“நின்றன நின்றன நிலலா என உணர்ந்து,
ஒன்றின ஒன்றின வல்லே, செயின் செய்க
சென்றன சென்றன வாழ்நாள் செலுத்தி உடன்
வந்தது வந்தது கூற்று”

“பனி படு சோலை பயன்மரம் எல்லாம்
கனி உதிர்ந்து வீழ்ந்தற்று, இளமை, நணி (பெரிதும்
வேல் கண்ணன் நீர்போல் நிலையாமை என்று எண்ணி)

“புல் நுனிமேல் நீர் போல் நிலையாமை என்று எண்ணி
இன்னியே செய்க அறிவினை - இன்னியே
நின்றான், இருந்தான், கிடந்தான், தன்கேள் அறைந்
சென்றான் எனப்படுதலால்”

புகைகள் வாசகர்களே ...

மலர்ந்துள்ள வருடத்தில்

உங்கள் சந்தாக்களை
புதுப்பித்துக் கொள்ளுங்கள்

கேட்டுப்
அநுராதபுர மாவட்ட

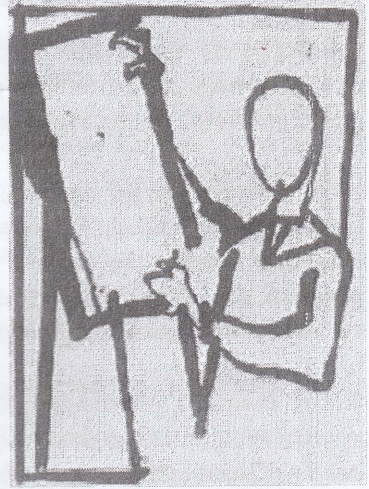
அடையாளம்

சமூக இதழ்

வார்த்தை

வார்த்தைகள் புண்படுத்தலாம்.
வார்த்தைகள் குணப்படுத்தலாம்.
வார்த்தைகள் ஊக்குவிக்கலாம்.
வார்த்தைகள் வேடிக்கையானவையாய் இருந்தால்
புன்சிரிப்பைக் கொண்டுவரலாம். அன்றி,
ஒரு முறைப்புக்குக் காரணமாய் அமையலாம்.
முன்யோசனையின்றி உதிர்க்கப்படும் வார்த்தைகள்
மகிழ்ச்சியைத் திருடிச் செல்லலாம்.
சினத்தில் பேசப்படும் வார்த்தைகள்
அச்சத்தைக் கொணரலாம்.
கருணையற்ற வார்த்தைகள்
கண்ணீரைக் கொண்டோடிவரக்கூடும்.
வேறு சில வார்த்தைகள்
உடைந்த மனங்களை
ஆற்றுப்படுத்தவும் செய்கின்றன.
நாம் உதிர்க்கும் வார்த்தைகள்
இதயத்திலிருந்து வருதல் வேண்டும்.
இதயத்திலிருந்து தாராளமாய் வரும்
நல் வார்த்தைகள்.
அதரம் நம் ஆன்மாவை வெளிப்படுத்தி
வார்த்தைகளைப் பேசுகிறது.
உமதான வார்த்தைகள் இனிமையானவையா
அன்றி அகைவ.....?

Rebbecia Nicodemus(India)

ஆங்கிலத்தில்:

தமிழில்: கெகிறாவ ஸீகைஹா

நேர்காணல்

தமிழிளைக்கம்:
எம்.சீ.நனிமுதீன்

Kevin Baker

கெவின் பேகர் (1958 இல் பிறந்தவர்) ஒரு அமெரிக்க நாவலாசிரியர் மற்றும் பத்திரிகையாளர். அவர் எங்கல்வுட், நியூ ஜெர்சி என்ற இடத்தில் பிறந்தார். நியூ ஜெர்சி மற்றும் ராக்போர்ட், மாசசூசெட்ஸ் போன்ற இடங்களில் வளர்ந்தார்.

அவர் இளைஞராக இருந்தபோது குளோஸ்டர் டெய்லி டைம்ஸ் பத்திரிகையில் பணியாற்றினார். அப்பத்திரிகையில் பள்ளி சிறுவர் விளையாட்டு, உள்ளூர் நகரக் கூட்டங்கள் மற்றும் பிற குடிமை விவகாரங்களின் செய்திகளுக்குப் பொறுப்பாக இருந்தார். இவர் 1980ம் ஆண்டு, அரசியல் அறிவியல் முதுகலை பட்டத்தை அங்கு, கொலம்பியா பல்கலைக்கழகங்களில் பெற்றார்.

பேக்கர் பின்வரும் நாவல்களை எழுதியுள்ளார். “தீ வரிசையின் நகரம்” (வரலாற்று நாவல்), “சில நேரங்களில் நீங்கள் வந்து பார்க்க” (*Sometimes You See it Coming*) என்ற ஒரு சமகால பேஸ்பால் நாவல், மற்றும் “லானா பர்க்” என்ற ஒரு கிராபிக் நாவல் எழுதியுள்ளார். இவர் “எங்களின் கதை” என்ற நூலின் ஆசிரியர். பேக்கர் அமெரிக்காவின் முதன்மையான வரலாற்று ஆய்வாளர். இன்னும் பல ஆக்கப்பிரதிகளின் ஆசிரியர் ஆவார். அவரது ஆய்வு நூல் “அமெரிக்காவின் நூற்றாண்டு” ஆகும். இவரின் பேஸ்போல் என்ற வரலாற்றுத் தொடர் 10 அங்கங்களாக தொலைக்காட்சி ஒன்றில் ஒளிபரப்பாகியுள்ளது. பெக்கர் ஹாப்பர்ஸ் என்ற பத்திரிகையின் ஆசிரியராக பங்காற்றுகின்றார். In the News என்ற பாரம்பரியம் சார்ந்த சஞ்சிகை, *The New York Times* பத்திரிகை போன்றன வற்றின் முக்கிய பங்காற்றினார். 2003இல் ஜேம்ஸ் பெனிமோ (Fennimore) வரலாற்று அறிவியல் கூப்பர் பரிசு மற்றும் அமெரிக்க புத்தக விருது என்பனவற்றை பெற்றுள்ளார்.

நீங்கள் எப்போதும் வேறுபட்ட எழுத்து வரைபுகளை விரும்புகின்றீர்கள்? மெக்சிகோ, இஸ்ரேல் உள்ளிட்ட நாடுகளில் கட்டாய இராணுவ சேவை இருக்கின்றது. ஏன் அமெரிக்காவில் அவ்வாறு இல்லை?

இது நல்ல கேள்வி. இது உண்மையில் பேரழிவு தரும் ஒன்று. இது போராளிகளுக்கு கடினமானது. அவ்வாறான ஒரு வழியில் மீண்டும் ஒரு வரலாறு அமெரிக்காவிற் குத் தோன்றுமாயின் அது மோசமான வழிமுறையாகும். நான் இப்போது சொல்லுவது எளிதாக இருக்கலாம். இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின்னர், மக்கள் தொகை அமைப்பில் ஆண்கள் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட ஒரு தொகையாக இருக்கும் நிலையாக மாறி வருகின்றது. அதனை என்னால் ஒரு சாத்தியமான பதிவாக வரைய முடியவில்லை. நான் இப்போது அதனை எழுதக் கூடிய வயதில் இருக்கிறேன். நான் அவ்வாறு அந்த நிலையை அடையும் போது, நிச்சயமாக அவ்வாறான ஒரு எதிர் நிலை வரைபை நான் வரைவேன்.

ஆனால் எனக்கு அது நல்ல விசயமான ஒன்றாக கிடைத்துள்ளது. நமக்கு இனி ஒரு வேளை, பல செயல் வீரர்கள் தேவையில்லை. எமக்கு ஒரு முறையான அமைப்பு இருக்க வேண்டும். எல்லாருக்கும் இலவசப் பல்கலைக்கழக கல்வி, வாழ்நாள் முழுவதும் இலவச மருத்துவ சேவை மற்றும் விரிவான பொதுச் சேவைகள் உருவாக்கப்பட வேண்டும். இது சமூக உடன்பாட்டை ஏற்படுத்தும் வழிமுறையாக அமைய வேண்டும்.

கீன்னொரு போர் வேண்டாம் என்று பல மக்கள் உறுதியாக சுட்டிக்காட்டியுள்ளனர். தானாக முன்வந்து மிக மிக அதிகமாக ஆயுத சேவையை செய்யும் போது வரலாற்றில் அதிகமாக போர்களை சந்தித்துள்ள நிலையை காண முடிந்தது.

இதற்கும் வழி இருக்க வேண்டும், அதாவது இன்னொரு போர் வேண்டாம் என்று பல மக்கள் உறுதியாக சுட்டிக்காட்டியுள்ளனர். தானாக முன்வந்து மிக மிக அதிகமாக ஆயுத சேவையை செய்யும் போது வரலாற்றில் அதிகமாக போர்களை சந்தித்துள்ள நிலையை காண முடிந்தது. அதே நேரத்தில் அவர்களின் மருத்தவமனை வசதிகள் குறையும் போது அதை விட்டு தங்கள் வீடுகளில் வங்கிகள் மூலம் வசதிகளை முன்கூட்டியே மேற்கொண்டனர். இது அவமானமானதொன்று, ஏனெனில் சொந்த நாட்டில் அட்டூழியங்களை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. இறுதியாக, அனைத்து தன்னார்வ இராணுவமும் மக்களிடமிருந்து விரைவில் பிரிந்துவிடும் என்று நான் கருதியிருந்தேன். அவர்கள் இப்போது தங்களது சுயம் பற்றியே எண்ணத் துவங்கி நிறுவனங்களாக மாறுகின்றனர்.

நாங்கள் ஏன் எமது எழுத்து வரைபுகளில் இருந்து பின்வாங்கினோம்?. எமது தனித்துவம் மற்றும் பாரம்பரிய வழிமுறைகள் என்பன மேலும் நிச்சயமைய வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன். அதை கேவலமாக மற்றும் நாட்டின் அட்டூழியங்களுக்கு எதிரானவற்றினால் எதிர்கொள்ள வேண்டியிருந்தது என்றால் அது நடக்காது. எழுத்துக்கள் மாற்றங்களுக்கானவையே.

நெருக்கமான காதல் காட்சி உள்ள நாவலையா அல்லது மிக கொடுமான சண்டைக் காட்சி / கலவரக் காட்சி உள்ள நாவலையா எழுத சவாலானது அல்லது சுவாரஸ்யமானது?

நெருக்கமான காதல் காட்சி ஒன்றை எழுதுவதை விட கடினமான ஒன்று உண்டா? நான் அனைத்து எழுத்தாளர்களையும் அவ்வாறு மதிப்பிடும்படி கட்டாயப் படுத்தவும் முடியாது. இலக்கியத்தில் மொளனமான ஒரு இயக்கம் தொடங்க வேண்டும். அதனை நான் தொடங்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன். ஏனெனில் தனிப்பட்ட தீவிரமான காதல் காட்சிகளை எழுதுவதே கடினம் என்பதற்காகும். அதே நேரத்தில் அதனை விவரிக்க என்னிடம் சில புதிய வழிகள் இருந்தன.

நீங்கள் அமெரிக்காவில் குடியேறிய அநுபவங்களை புனைவல்லாத வகையாக எழுதி வரலாற்று ஆசிரியர் சேர் ஹரல்ட் எவன்ஸ் என்பருடன் பணியாற்றியுள்ளீர்கள். அமெரிக்காவின் விளக்கப்பட்ட வரலாறு, அமெரிக்க நூற்றாண்டு போன்றன அவை. இன்னும் நீங்கள் கற்பனையான படைப்புக்கள் அநுபவத்திற்கு நெருக்கமானது என்றும் கற்பனையல்லா படைப்புக்கள் கல்வி சார்ந்த உண்மையைப் பெற இயலுமானது என்றும் குறிப்பிடுகின்றீர்கள். அந்த வேறுபாட்டில் எதனை விரும்புகின்றீர்கள்?

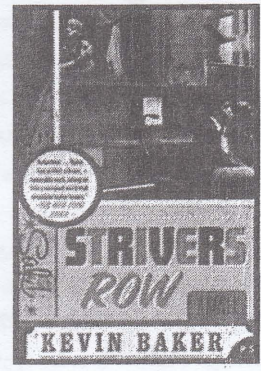
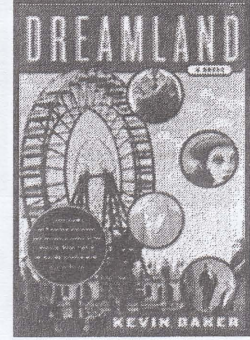
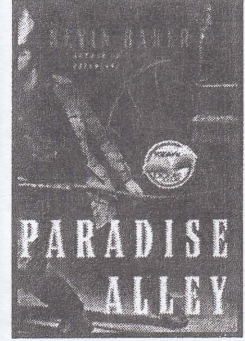
நிச்சயமாக புனைவல்லாத பிரதிகள் மிகச் சிறப்பானது. அந்த வகையில் ஒரு குடியேற்ற அனுபவம் என்ற வரலாற்று ரீதியான அறிவியல், வரலாற்றை விட

உண்மையை நெருங்கும் என்று நான் நினைக்கவில்லை. நான் அறிவியல் செயல்பாடுகளை வரலாற்று ரீதியான சூழலில் நிலைநாட்ட வேண்டும் என்று எண்ணுகிறேன். ஊகம், அனுபவம், சாணக்கியம் என்பன ஒரு அகநிலை கண்ணோட்டத்தில் எடுத்து பெரும்பாலான மனித நிலைக்கு கொண்டுவரவே. நான் அவ்வாறு எழுத இது ஒரு காரணமாகும்.

ஆசிய மற்றும் ஹிஸ்பானிய பூர்வீகமாக கொண்ட அமெரிக்கர்களின் குடியேற்றுகை பற்றி உங்கள் எழுத்துக்கள் குறிப்பிடுகின்றன. புனைவுகளால் உண்மையான வரலாற்று ரீதியான தோக்கைப் பெறமுடியாது என்று, நீங்கள் இதற்கு முன்னர் குறிப்பிட்டுள்ளீர்கள். நீங்கள் இந்த முன்னோக்கைப் பெற பொருத்தமான எழுத்துக்களை (புதிய வடிவ கதைகளை) ஆரம்பிக்க திருக்கின்றீர்களா?

நான் முதலில் ஆசிய மற்றும் ஹிஸ்பானிய அமெரிக்கர்கள் பற்றி தெளிவு படுத்த விரும்புகிறேன். நிச்சயமாக ஆசியாவைச் சேர்ந்த குடியேற்ற வாசிகள் சுமார் 150 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அமெரிக்காவில் குடியேறிவிட்டனர். அவர்களுக்கு முன்னர் ஏனைய ஐரோப்பியர்கள் இருந்த காலத்திலேயே இங்கு ஹிஸ்பானியர்கள் இருந்துள்ளனர்.

அந்த ஒரு நூற்றாண்டு அல்லது இரண்டு நூற்றாண்டு கால மக்கள் வாழ்க்கை முறை பற்றிய இடைவெளியை கண்டறிய எளிதான வடிவமாக எனது வரைபுகள் காணப்பட்டன. நான் இந்த குடியேற்ற வாசிகள் பற்றி நிறையச் சம்பவங்களை பதிவு செய்ய கதைகளை ஆக்க வேண்டியதாயிற்று. இதனை பதிவு செய்த பல கதைகள் வந்துள்ளன. ஆனால் அவர்கள் வந்த சரியான தேதியை குறிப்பிட தவறிவிட்டன. அந்த வந்தேறுகுடிகள் காலடி வைத்த கணம் முதல் உள்ள தரவுகளை நிறையக் கதைகள் மூலம் எழுதியுள்ளேன்.

படத்தின்
ஆரம்பத்தில் ஒரு
சாதாரண
இளைஞனை மூன்று
பேர்கள் கொலை
செய்ய முயலும்
போது ஏன், எதற்கு
என்று கொஞ்சம்
கவாரசியல்
எழுகிறது. ஏன்
கொலை செய்ய
துணிகின்றனர்
என்ற
காரணங்களும்,
அதனை காட்சிப்
படுத்தியிருக்கும்
விதமும்தான்
படத்தின்
தனித்துவத்தை
காட்டுகின்றது.

பொக்ஸ் ஸ்டார் ஸ்டுடியோ, ஏ.ஆர்.முருகதாஸ் இணைந்து தயாரித்திருக்கும் இரண்டாவது படம், வத்திக் குச்சி. முதல் படம் எங்கேயும் எப்போதும் கொண்ட முப்பரிமாண ஒளிக் காட்சிக் கோர்வை போலவே இந்தப் படத்தையும் முருகதாலின் உதவியாளர் கின்ஸ்லின் இயக்கியிருக்கிறார். முருகதாலின் தம்பி திலீபன் இந்தப் படத்தின் நாயகன்.

தமிழ் சினிமாவில் தொடர்நிலையான அடையாளங்களாக பதிவு செய்யப்பட்டு வந்துள்ள, தனிமனித ஹிரோ முறைமைக்கு இந்தப் படமும் விதிவிலக்கல்ல. இருப்பினும் இந்தப் படம் கொண்டுள்ள உருவாக்க உள்ளடக்க முறைகள் ஒரு புதிய வரவாக இருக்கின்றது.

வத்திகுச்சி

புதிது

FILE - 1

ஆட்டோ ஓட்டும் சாதாரணன் சக்தி. அவனை கொலை செய்ய மூன்று குழுக்கள் முயல்கின்றன. முதலாவது பென்னி (சம்பத்) என்கிற உள்ளூர் ரவுடி. இரண்டாவது ஒரு மார்வாடி தொழிலதிபர் (ஜெயப்பிரகாஷ்). மூன்றாவது சக்தியின் பக்கத்துவிட்டு எல்ஐசி ஏஜென்டான இளைஞன் (நண்டு ஜெகன்).

படத்தின் ஆரம்பத்தில் ஒரு சாதாரண இளைஞனை மூன்று பேர்கள் கொலை செய்ய முயலும் போது ஏன், எதற்கு என்று கொஞ்சம் சுவாரசியம் எழுக்கிறது. ஏன் கொலை செய்ய துணிகின்றனர் என்ற காரணங்களும், அதனை காட்சிப் படுத்தியிருக்கும் விதமும் தான் படத்தின் தனித்துவத்தை ஓரளவு காட்டுகின்றது.

கழுத்தில் கத்தி வைத்து பணத்தை பிடுங்கும் கும்பலை தேடிப்போய் ஹீரோ பணத்தை திரும்ப வாங்குவ தெல்லாம் நன்றாகத்தான் இருக்கிறது. ஆட்டோக்காரனிடம் அடிவாங்கிய தால் உள்ளூர் ரவுடிக்கு தனது தொழிலை செய்ய முடியாது பிட் பொக்கெட் அடிக்கிற நிலைக்கு வருவதையும்... சகித்துக் கொள்ளலாம். கொலை செய்யப் போவதை காய்கறி கணக்கு சொல்வது போல் பொது இடத்தில் ஒருவன் தொலைபேசியில் பேச, அதனை கேட்ட ஹீரோ கொலையை தடுப்பதும் தமிழ்

சினிமாவை நிறுவுகின்றது. குழந்தையை கடத்தவே கூடக்கூடி பேசுகிறவர்கள் ஒரு கொலையை செய்துவிட்டு வேறொருவனையும் கொலை செய்ய ஜனத்திரளுக்கு நடுவில் துப்பாக்கியால் சுட்டுக் கொள்வதை எந்த வகையில் ஏற்பது?

ஒருபக்கம் உயிருக்கு உத்தரவாத மில்லாமல் நாளாந்த வாழ்க்கையை ஓட்டிக் கொண்டிருக்கையில், அந்த சுவடே இல்லாமல் அஞ்சலியின் காதலில் சிக்குகிறார், நாயகன். பெரிய படிப்பு படிப்பதாய் சொல்லி ஸ்போக்கன் இங்கிலிஷ் படிக்கும் நாயகி அஞ்சலிதான் படத்தின் முக்கியத் துவமான பாத்திரம். அவரும் (அஞ்சலி) அவரின் தோழிகளின் ஆங்கிலமும் புன்னகைக்க வைக்கின்றன. ஆனால் படத்தில் வரும் பாடல்களில் சொப்பிங் பாடல் காட்சிகளில் தேரவில்லை. தனியாக கேட்கையில் நன்றாக இருக்கும் பாடல்களும் படத்தின் சூழலுக்கு ஒட்டாமல் நெளிய வைக்கின்றன. ஆட்டோ ஓட்டிக் கொண்டே நாயகன் கனவு காணும் பாடல் மட்டும் ஓகே. அதை படமாக கியிருக்கும் விதத்தில் எங்கேயும் எப்போதும் படத்தின் மாசமா ஆறு மாசமா என்ற பாடலின் சாயல் அப்பட்டமாகத் தெரிகிறது. அஞ்சலியின் ஆளுமை நிரம்பிய காதலி பிம்பமும் எங்கேயும் எப்போதும் படத்தின் ஒரு வகை அதிர்வுதான்.

தமிழ் ஹீரோயின்களின் அசட்டுத் தனத்தை கூடுதலாக சேர்த்து வித்தியாசப்படுத்த முயன்றிருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிடலாம்.

FILE-2

திலீபன் நடிகப்பதற்கான முயற்சி எதையும் செய்யவில்லை என்பதுதான் இந்தப் படத்தைப் பொறுத்தவரை அவர் செய்திருக்கும் நல்ல விஷயம். சினிமாவில் யதார்த்தங்களை அப்பியவண்ணம் காட்சிகளில் முறுவலிப்பது மாற்றுச் சினிமாவின் ஒரு அவா. அந்த நிலையை முருகதாஸ் நிறுவ முயற்சிக்கின்றார் என்று மதிப்பிடவும் முடியும். புதிய சினிமாவுக்கான அவாவுகை காட்சிகளிலும் கதையிலும் தெரிகின்றது. நாயகனை தனிமனித ஹீரோவாக காட்டியும் காட்டாமலும் இருப்பது இப்படத்தின் தனித்துவம்.

ஹீரோ எப்படி சூப்பர் ஹீரோவானார் என்பதை இயக்குனர் மெனக்கெட்டு யோசித்திருக்கிறார். பென்னியின் ஆட்களிடம் முதலில் அடி வாங்குகிறவர் ஒருமாதம் கழித்து வந்து பின்னி பெடலெடுக்கிறார். எப்படி? ஒரு மாசம் புல் அபஸ் எடுத்து, தம்பிள்ஸ் அடித்தாராம். ஓகே, அதுக்காக கிளைமாக்ஸிலுமா? விடியிற வரைக்கும் அடிவாங்கி, அடடா நம்மால் இவனுங்களை சமாளிக்க முடியாதுன்னு பொறுப்பா யோசித்து,

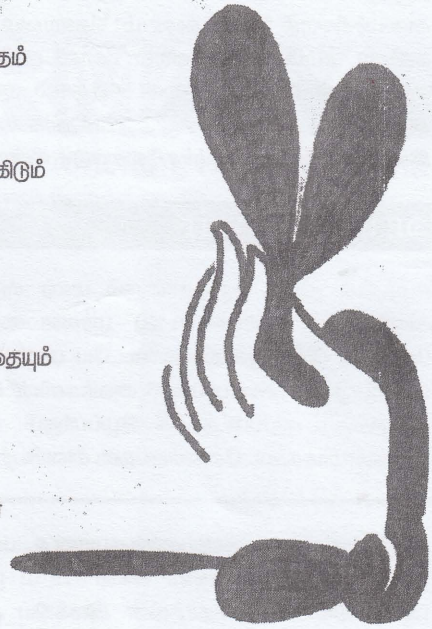
அடியாட்களை ஏமாற்றி தூங்கி, சிக்னலில் தப்பித்து பரோட்டாவும் சால்னாவும் தின்று, அப்படியே கிரவுண்டில் புல் அபஸ் எடுத்து... ஒவ்வொரு காட்சியிலும் ஏவிளம் உருண்டை அளவுக்கு ஒட்டையை வைத்துவிட்டு இந்த டுபாக்கூர் சண்டைக் காட்சிக்கு (எப்படியும் ஹீரோதான் ஜெயிக்கப் போறார்) பிளாஷ்பேக்கில் சால்னா சாப்பிட்ட கதையை சொல்றது... ஐயாமாரே உங்களுக்கே ஓவரா தெரியலை? புவியீர்ப்பு விசையை கிண்டல் செய்கிற மாதிரி ஹீரோ நெஞ்சில் குத்தினாலும் அடியாட்கள் சைடு வாக்கில் ஆறேழு வட்டமடித்துதான் விழுகிறார்கள்.

அடாவடியும் அசட்டுத்தனமும் கலந்த அஞ்சலியும், தண்ணியடித்துக் கொண்டே "அப்படியே பங்காயிட்டான்" கதை சொல்லும் சம்பத்தும், கொடுத்த காசுக்கு ரசிக்க வைக்கிறார்கள். இன்னொருவர் இசையமைப்பாளர் ஜிப்ரான். பின்னணியிசையில் அதிகமாக சோதிக் கவில்லை, குறிப்பாக டைட்டிலில் வரும் இசை இவரிடம் நிறைய எதிர்பார்க்க வைக்கிறது.

கைத்தட்ட வைக்கணும் கல்லா நிறைய காசு பார்க்கணும் நோக்கத்துக்காக எடுத்தப் படம். அரை கிணறு உத்தரவாதம்.

வர்ணாங்களைத் தேடித்தேடி
 வணர்ணம் படைக்கும்
 வானவில் பொழுதுகள் மடிந்து
 இரவுத் திரையிலே
 இரகசியமாய் எழுதும் குறிப்புகள்
 வைகறையின் வருகைக்கு
 மலர்ச்செனட்டேந்திடும்
 இருளின் தாரிகை
 வெளிச்சத்தின் முகங்களையும்
 முகவரிகளையும்
 முலாம் பூசாமல் வரைந்து கொண்டிருக்கும்
 நிசித்தமான நிவந்தையிலே
 நின்றுலங்கும் வானவெளி
 மனப்பதிவு கோர்வைகளை ஒப்படையாக்கிடும்
 ஆன்மாக்களின் தேவைகளுக்கு
 அமானுவத்ய அதிர்வுகளுக்கப்பால்
 வெளவால் பறத்தலின்
 வரைவிலக்கணத்ததை மட்டுமல்ல
 தொல்காப்பியத்தின் உயர் இலக்கணத்தையும்
 முழுமையான முகவுரைக்குள்
 பொருளடக்கம் பேசி நிற்கும்
 நியதிகளின் மொழியிலே
 நிஜங்களின் வலியுணராம் ஆன்மாக்கள்
 நிலா முற்றத்து பள்ளிக் கூடங்களில்
 உலா வந்து விமோசன பனித்தூறலில்
 நனையும் பின்திரவு விடிவெள்ளிகள்
 முன்னுரை எழுத
 விடியலுக்காக விழித்திருக்கும் உயிரினங்கள்
 தன்னம்பிக்கை சுவாசத்திலே
 தனக்கான தனியுலகை தேடி விரையும்

வாழ்த்துகிறோம்

இலங்கையின் மூத்த எழுத்தாளர் கவிஞர் ஏ. இக்பால் அவர்கள் அண்மையில் கலாசார அமைச்சினால் "கலாகீர்த்தாபிமாணி" பட்டம் அளித்து கௌரவிக்கப் பட்டுள்ளார். கவிதை, கட்டுரை, சிறுகதை, விமர்சனம் மற்றும் ஆய்வுகளிலும் பாடசாலை பாட நூல் எழுத்தாளராகவும் இதுவரை 13 நூல்களுக்கு மேல் வெளியிட்ட இலக்கிய கர்த்தாகவும் திகழும் கவிஞர் இக்பால் அவர்கள் இதுவரை இலக்கியமணி - 1995, கலாபூஷணம் - 1996, இலக்கிய வாருதி - 1998, இலக்கிய விற்பன்னர் - 2003, தமிழ் மாமணி - 2011 ஆகிய சிறப்பு விருதுகளை பெற்றவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. கவிஞர் ஏ. இக்பால் அவர்களின் இலக்கியப் பணிகள் மேலும் விருட்சங்களாக வியாபிக்க வாழ்த்துகிறோம்.

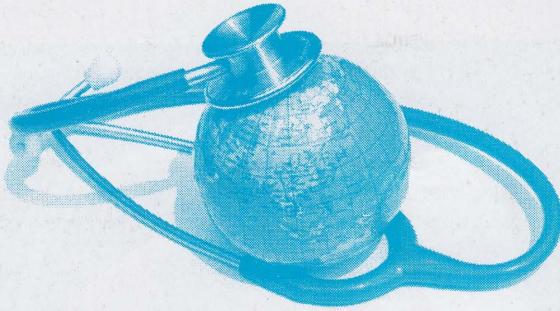
படிகள் சஞ்சிகை உள்ளிட்ட பல ஊடகங்களில் ஆக்கங்கள் பலவற்றை எழுதிவரும் எழுத்தாளர் வெலிப்பன்னை அத்தாஸ் அவர்களுக்கு அண்மையில் இலங்கை கலாசார அமைச்சினால் "கலாபூஷணம்" கௌரவம் வழங்கப்பட்டுள்ளதுடன், அகில இலங்கை கவிஞர் சம்மேளனத்தினால் "காவிய பிரதீபா" கௌரவமும் வழங்கப்பட்டுள்ளது. எழுத்தாளர் வெலிப்பன்னை அத்தாஸ் அவர்களை படிகள் வாழ்த்தி மகிழ்கின்றது. அத்துடன் அவரது எழுத்துப்பணிகள் தொடர்ச்சியாக இடம்பெற்று ஈழத்து இலக்கியத்திற்கு நீர்பாய்ச்ச வேண்டும் என்றும் வேண்டுகிறோம்.

வருந்துகிறோம்

ஈழத்தின் மூத்த எழுத்தாளரும் மலர் சஞ்சிகையின் ஆசிரியருமான அன்பு மணி அண்மையில் (2014.01.12) மரணமடைந்துள்ளார். ஈழத்திலிருந்து வெளிவந்த பல்வேறு சிறு சஞ்சிகைகளிடையே மலர் சஞ்சிகையும் குறிப்பிடத்தக்க வரவேற்பைப் பெற்றிருந்தது. அன்பு மணி அவர்களின் இழப்பு ஈழத்து இலக்கியத்திற்கும் சிற்றிழை துறைக்கும் குறிப்பிடத்தக்க இழப்பாகும். அவரின் எழுத்துக்கள், இழைகள் என்பன ஆவணமாக்கப்பட வேண்டியதன் அவசியத்தை இங்கு பதிவு செய்கிறோம்.

எழுத்தாளரும் ஊடகவியலாளருமான உயன்வத்தை ரம்ஜான் அவர்கள் அண்மையில் மரணம் எய்துள்ளார்கள். அவர் "பிரிய நிலா" சஞ்சிகையின் ஆசிரியரும் ஆவார். மாவனல்லைப் பிரதேசத்தின் இலக்கிய முன்னோடியான உயன்வத்தை ரம்ஜான் அவர்கள் கலாபூஷண விருது உட்பட பல்வேறு விருதுகளை பெற்றவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அன்னாரது இழப்பில் வாடும் அனைவருக்கும் நாம் வருத்தங்களைத் தெரிவிக்கிறோம். அவரது எழுத்து மற்றும் பிரதியாக்க முயற்சிகளை ஆவணப்படுத்த வேண்டும் என்று இங்கு விதந்து குறிப்பிடுகிறோம்.

படிகள் 33வது இதழ் அநுராதபுரம் நண்பர்கள் இலக்கிய குழுவினராக அநுராதபுரம் புதிய விமலி அச்சகத்தில் அச்சிட்டு அதன் உதவி ஆசிரியர் எம்.சி. நஜிமுதீன் அவர்களால் வெளியிடப்பட்டதாகும்.

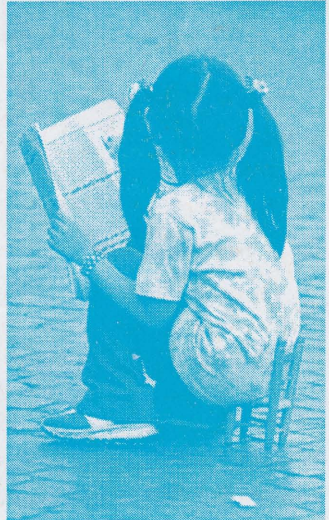

MK PHARMACY

Trinco Road, New Bus Stand Junction, Horowpothana
Tel: 0778483840

Registration Start

College of
Modern World
Institute of External Education

No: 105, Anurdhapura Road, Horowpothana
Tel: 076 72722080

Best Wishes to Padihal

LL NO 2158

ARM

Travels & Tours
Haj Umra Operator

வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்பு முகவர் நிலையம்
அநுராதபுரம் ஹஜ் உம்ரா ஏற்பாட்டாளர்

114/1A, Market Side, Anuradhapura, Sri Lanka

Tel: +94 25 22 37 933, +94 71 68 68 770, +94 77 30 41 689